

EVANGHELIA DUPĂ LUCA

1

1. Fiindcă mulți s'au apucat să alcătuiască o istorisire amănunțită despre lucrurile cari s'au petrecut printre noi,
2. după cum ni le-au încredințat ceice le-au văzut cu ochii lor dela început, și au ajuns slujitori ai cuvîntului,
3. am găsit și eu cu cale, prea alesule Teofile, după ce am făcut cercetări cu deamăruntul asupra tuturor acestor lucruri dela obîrșia lor, să ți le scriu în șir unele după altele,
4. ca să poți cunoaște astfel temeinicia învățăturilor, pe cari le-ai primit prin viu grai.
5. În zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot, numit Zaharia, din ceata lui Abia. Nevasta lui era din fetele lui Aaron, și se chema Elisaveta.
6. Amîndoi erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, și păzeau fără pată toate poruncile și toate rînduielile Domnului.
7. N'aveau copii, pentrucă Elisaveta era stearpă; și amîndoi erau înaintați în vîrstă.
8. Dar, pe cînd slujea Zaharia înaintea lui Dumnezeu, la rîndul cetei lui,
9. după obiceiul preoției, a ieșit la sorți să intre să tîmîieze în Templul Domnului.
10. În ceasul tîmîierii, toată mulțimea norodului se ruga afară.
11. Atunci un înger al Domnului s'a arătat lui Zaharia, și a stătut în picioare la dreapta altarului pentru tîmîiere.
12. Zaharia s'a spăimîntat, cînd l-a văzut; și l-a apucat frica.
13. Dar îngerul i-a zis: „Nu te teme Zahario; fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Nevastă-ta Elisaveta îți va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan.
14. El va fi pentru tine o pricină de bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de nașterea lui.
15. Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare, și se va umplea de Duhul Sfînt încă din pîntecele maicii sale.
16. El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeuul lor.
17. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.”
18. Zaharia a zis îngerului: „Din ce voi cunoaște lucrul acesta? Fiindcă eu sînt bătrîn, și nevastă-mea este înaintată în vîrstă.”
19. Drept răspuns, îngerul i-a zis: „Eu sînt Gavril, care stau înaintea lui Dumnezeu; am fost trimes să-ți vorbesc, și să-ți aduc această veste bună.
20. Iată că vei fi mut, și nu vei putea vorbi, pînă în ziua cînd se vor întîmpla aceste lucruri, pentrucă n'ai crezut cuvintele mele, cari se vor împlini la vremea lor.”
21. Norodul însă aștepta pe Zaharia, și se mira de zăbovirea lui în Templu.
22. Cînd a ieșit afară, nu putea să le vorbească; și au înțelese că avusese o vedenie în Templu. El le făcea semne într'una, și a rămas mut.
23. După ce i s'au împlinit zilele de slujbă, Zaharia s'a dus acasă.
24. Peste cîtva timp, Elisaveta, nevasta lui, a rămas însărcinată, și s'a ținut ascunsă de tot cinci luni.
25. „Căci”, zicea ea,
26. „iată ce mi-a făcut Domnul, cînd Și-a aruncat ochii spre mine, ca să-mi ia ocară dintre oameni.”
27. În luna a șasea, îngerul Gavril a fost trimes de Dumnezeu într'o cetate din Galilea, numită Nazaret,
28. la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.
29. Îngerul a intrat la ea, și a zis: „Plecăciune, ție, căreia ți s'a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvîntată ești tu între femei!”
30. Turburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întrebă singură ce putea să însemneze urarea aceasta.
31. Îngerul i-a zis: „Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu.

31. Și iată că vei rămînea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus.
32. El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.
33. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfîrșit.”
34. Maria a zis îngerului: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?”
35. Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfînt Se va pogorî peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfîntul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.
36. Iată că Elisaveta, rudenia ta, a zămislit, și ea, un fiu la bătrînețe; și ea, căreia i se zicea stearpă, este acum în a șasea lună.
37. Căci niciun cuvînt dela Dumnezeu nu este lipsit de putere.
38. Maria a zis: „Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!” Și îngerul a plecat dela ea.
39. Maria s’a sculat chiar în zilele acelea, și a plecat în grabă spre munți, într’o cetate a lui Iuda.
40. A intrat în casa lui Zaharia, și a urat de bine Elisavetei.
41. Cum a auzit Elisaveta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pîntece, și Elisaveta s’a umplut de Duhul Sfînt.
42. Ea a strigat cu glas tare: „Binecuvîntată ești tu între femei, și binecuvîntat este rodul pîntecelui tău.
43. Cum mi-a fost dat mie să vină la mine maica Domnului meu?
44. Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pîntece de bucurie.
45. Ferice de aceea care a crezut; pentrucă lucrurile, cari i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini.”
46. Și Maria a zis: „Sufletul meu mărește pe Domnul,
47. și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mîntuitorul meu,
48. pentrucă a privit spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată că deacum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericită,
49. pentrucă Cel Atot Puternic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfînt,
50. și îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.
51. El a arătat putere cu brațul Lui; a risipit gîndurile, pe cari le aveau cei mîndri în inima lor.
52. A răsturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, și a înălțat pe cei smeriți.
53. Pe cei flămînzi i-a săturat de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară cu mîinile goale.
54. A venit în ajutorul robului său Israel, căci Și-a adus aminte de îndurarea Sa, -
55. cum făgăduise părinților noștri, - față de Avraam și sămînța lui în veac.”
56. Maria a rămas împreună cu Elisaveta cam trei luni. Apoi s’a întors acasă.
57. Elisavetei i s’a împlinit vremea să nască; și a născut un fiu.
58. Vecinii și rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare îndurare față de ea, și se bucurau împreună cu ea.
59. În ziua a opta, au venit să taie pruncul împrejur, și voiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său.
60. Dar mama lui a luat cuvîntul, și a zis: „Nu. Ci are să se cheme Ioan.”
61. Ei i-au zis: „Nimeni din rubedeniile tale nu poartă numele acesta.”
62. Și au început să facă semne tatălui său, ca să știe cum ar vrea să-i pună numele.
63. Zaharia a cerut o tăbliță de scris, și a scris, zicînd: „Numele lui este Ioan.” Și toți s’au minunat.
64. În clipa aceea, i s’a deschis gura, i s’a deslegat limba, și el vorbea și binecuvînta pe Dumnezeu.
65. Pe toți vecinii i-a apucat frica, și în tot ținutul acela muntos al Iudeii, se vorbea despre toate aceste lucruri.
66. Toți ceice le auzeau, le păstrau în inima lor, și ziceau: „Oare ce va fi pruncul acesta?” Și mîna Domnului era într’adevăr cu el.
67. Zaharia, tatăl lui, s’a umplut de Duhul Sfînt, a proorocit, și a zis:
68. „Binecuvîntat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentrucă a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său.
69. Și ne-a ridicat o mîntuire puternică (Grecește: un corn de mîntuire.) în casa robului Său David,
70. cum vestise prin gura sfinților Săi prooroci, cari au fost din vechime; -

71. mîntuire de vrăjmașii noștri și din mîna tuturor celor ce ne urăsc!
72. Astfel Își arată El îndurarea față de părinții noștri, și Își aduce aminte de legămîntul Lui cel sfînt,
73. potrivit jurămîntului prin care Se jurase părintelui nostru Avraam,
74. că, după ce ne va izbăvi din mîna vrăjmașilor noștri, ne va îngădui să-I slujim fără frică,
75. trăind înaintea Lui în sfințenie și neprihănire, în toate zilele vieții noastre.
76. Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Prea Înalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui,
77. și să dai poporului Său cunoștința mîntuirii, care stă în iertarea păcatelor lui; -
78. datorită marelui îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime,
79. ca să lumineze pe cei ce zac în întunecul și în umbra morții, și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!”
80. Iar pruncul creștea și se întărea în duh. Și a stat în locuri pustii pînă în ziua arătării lui înaintea lui Israel.

2

1. În vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea.
2. Înscrierea aceasta s'a făcut înțîia dată pe cînd era dregător în Siria Quirinius.
3. Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui.
4. Iosif s'a suit și el din Galilea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudea, în cetatea lui David, numită Betleem, - pentru că era din casa și din seminția lui David, -
5. să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.
6. Pe cînd erau ei acolo, s'a împlinit vremea cînd trebuia să nască Maria.
7. Și a născut pe Fiul ei cel întîi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într'o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.
8. În ținutul acela erau niște păstori, cari stăteau afară în cîmp, și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor.
9. Și iată că un înger al Domnului s'a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s'au înfricoșat foarte tare.
10. Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul:
11. astăzi în cetatea lui David, vi s'a născut un Mîntuitor, care este Hristos, Domnul.
12. Iată semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într'o iesle.”
13. Și deodată, împreună cu îngerul s'a unit o mulțime de oaste cerească, lăudînd pe Dumnezeu, și zicînd:
14. „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pămînt între oamenii plăcuți Lui.”
15. După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții: „Haidem să mergem pînă la Betleem, și să vedem ce ni s'a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul.”
16. S'au dus în grabă, și au găsit pe Maria, pe Iosif, și pruncul culcat în iesle.
17. După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc.
18. Toți cei ce i-au auzit, s'au mirat de cele ce le spuneau păstorii.
19. Maria păstra toate cuvintele acelea, și se gîndea la ele în inima ei.
20. Și păstorii s'au întors, slăvind și lăudînd pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, și cari erau întocmai cum li se spusese.
21. Cînd a venit ziua a opta, în care trebuia tăiat împrejur pruncul, I-au pus numele ISUS, nume, care fusese spus de înger înainte ca să fi fost El zămislit în pîntece.
22. Și, cînd s'au împlinit zilele pentru curățirea lor, după Legea lui Moise, Iosif și Maria au adus Pruncul la Ierusalim, ca să-L înfățișeze înaintea Domnului, -
23. după cum este scris în Legea Domnului: „Orice întîi născut de partea bărbătească va fi închinat Domnului”,
24. și ca să aducă jertfă: o păreche de turturele sau doi pui de porumbei, după cum este poruncit în

Legea Domnului.

25. Și iată că în Ierusalim era un om numit Simeon. Omul acesta ducea o viață sfântă, și era cu frica lui Dumnezeu. El aștepta mîngîierea lui Israel, și Duhul Sfînt era peste el.
26. Duhul Sfînt îl înștiințase că nu va muri înainte ca să vadă pe Hristosul Domnului.
27. El a venit în Templu, mînat de Duhul. Și, cînd au adus părinții înlăuntru pe Pruncul Isus, ca să împlinească cu privire la El ce porunca Legea,
28. Simeon L-a luat în brațe, a binecuvîntat pe Dumnezeu, și a zis:
29. „Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpîne, după cuvîntul Tău.
30. Căci au văzutochii mei mîntuirea Ta,
31. pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor,
32. lumina care să lumineze neamurile, și slava poporului Tău Israel.”
33. Tatăl și mama Lui se mirau de lucrurile cari se spuneau despre El.
34. Simeon i-a binecuvîntat, și a zis Mariei, mama Lui: „Iată, Copilul acesta este rînduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel, și să fie un semn, care va stîrni împotrivire.
35. Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gîndurile multor inimi.”
36. Mai era acolo și o proorociță, Ana, fata lui Fanuel, din seminția lui Așer. Ea era foarte înaintată în vîrstă, și trăise cu bărbatul ei șapte ani după fecioria ei.
37. Rămasă văduvă, și fiind în vîrstă de optzeci și patru ani, Ana nu se depărta de Templu, și zi și noapte slujea lui Dumnezeu cu post și cu rugăciuni.
38. A venit și ea în acelaș ceas, și a început să laude pe Dumnezeu, și să vorbească despre Isus tuturor celor ce așteptau mîntuirea Ierusalimului.
39. După ce au împlinit tot ce porunca Legea Domnului, Iosif și Maria s’au întors în Galilea, în cetatea lor Nazaret.
40. Iar Pruncul creștea și se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El.
41. Părinții lui Isus se duceau la Ierusalim în fiecare an, la praznicul Paștelor.
42. Cînd a fost El de doisprezece ani, s’au suit la Ierusalim, după obiceiul praznicului.
43. Apoi, după ce au trecut zilele praznicului, pe cînd se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim. Părinții Lui n’au băgat de seamă lucrul acesta.
44. Au crezut că este cu tovarășii lor de călătorie, și au mers cale de o zi, și L-au căutat printre rudele și cunoscuții lor.
45. Dar nu L-au găsit, și s’au întors la Ierusalim să-L caute.
46. După trei zile, L-au găsit în Templu, șezînd în mijlocul învățătorilor, ascultîndu-i și punîndu-le întrebări.
47. Toți cari-L auzeau, rămîneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui.
48. Cînd L-au văzut părinții Lui, au rămas înmărmuriți; și mama Lui I-a zis: „Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.”
49. El le-a zis: „Dece M’ăți căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?”
50. Dar ei n’au înțeles spusele Lui.
51. Apoi S’a pogorît împreună cu ei, a venit la Nazaret, și le era supus. Mamă-Sa păstra toate cuvintele acestea în inima ei.
52. Și Isus creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

3

1. În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, - pe cînd Pilat din Pont era dregător în Iudea, Irod, cîrmuitor al Galileii, Filip, fratele lui, cîrmuitor al Ituriei și al Trahonitei, Lisania, cîrmuitor al Abilenei,
2. și în zilele marilor preoți Ana și Caiafa, - Cuvîntul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia în pustie.
3. Și Ioan a venit prin tot ținutul din împrejurimile Iordanului, și propovăduia botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor,

4. după cum este scris în cartea cuvintelor proorocului Isaia: „Iată glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările.
5. Orice vale va fi astupată, orice munte și orice deal va fi prefăcut în loc neted; căile strâmbe vor fi îndreptate, și drumurile zgronțuroase vor fi netezite.
6. Și orice făptură va vedea mîntuirea lui Dumnezeu.”
7. Ioan zicea dar noroadelor, cari veneau să fie botezate de el: „Pui de năpîrci, cine v’a învățat să fugiți de mînia viitoare?
8. Faceți dar roduri vrednice de pocăința voastră, și nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: «Avem pe Avraam ca tată!» Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.
9. Securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face roadă bună, este tăiat și aruncat în foc.”
10. Noroadele îl întrebau, și ziceau: „Atunci ce trebuie să facem?”
11. Drept răspuns, el le zicea: „Cine are două haine, să împartă cu cine n’are nici una; și cine are de mîncare, să facă la fel.”
12. Au venit și niște vameși să fie botezați, și i-au zis: „Învățătorului, noi ce trebuie să facem?”
13. El le-a răspuns: „Să nu cereți nimic mai mult peste ce v’a fost poruncit să luați.”
14. Niște oștași îl întrebau și ei, și ziceau: „Dar noi ce trebuie să facem?” El le-a răspuns: „Să nu stoarceți nimic dela nimeni prin amenințări, nici să nu învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulțămiiți cu lefurile voastre.”
15. Fiindcă norodul era în așteptare, și toți se gîndeau în inimile lor cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul,
16. Ioan, drept răspuns, a zis tuturor: „Cît despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decît mine, și căruia eu nu sînt vrednic să-I desleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu Duhul Sfînt și cu foc.
17. Acela are lopata în mînă; Își va curăți aria cu desăvîrșire, și Își va strînge grîul în grînar, iar pleava o va arde într’un foc care nu se stinge.”
18. Astfel propovăduia Ioan norodului Evanghelia, și-i dădea încă multe alte îndemnuri.
19. Dar cîrmuitorul Irod, care era muștrat de Ioan pentru Irodiada, nevasta fratelui său Filip, și pentru toate relele pe cari le făcuse,
20. a mai adăugat la toate celelalte rele și pe acela că a închis pe Ioan în temniță.
21. După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus; și pe cînd Se ruga, s’a deschis cerul,
22. și Duhul Sfînt S’a pogorît peste El în chip trupesc, ca un porumbel. Și din cer s’a auzit un glas, care zicea: „Tu ești Fiul Meu prea iubit: în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea!”
23. Isus avea aproape treizeci de ani, cînd a început să învețe pe norod; și era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli,
24. fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,
25. fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,
26. fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semei, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda,
27. fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri,
28. fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,
29. fiul lui Isus, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,
30. fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,
31. fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,
32. fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui Booz, fiul lui Salmon, fiul lui Naason,
33. fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda,
34. fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara, fiul lui Nahor,
35. fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,
36. fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,
37. fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Maleleel, fiul lui Cainan,
38. fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

1. Isus, plin de Duhul Sfint, S'a întors dela Iordan, și a fost dus de Duhul în pustie,
2. unde a fost ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. N'a mâncat nimic în zilele acelea; și, după ce au trecut acele zile, a flămînzit.
3. Diavolul I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește pietrei acesteia să se facă pâine.”
4. Isus i-a răspuns: „Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.”
5. Diavolul L-a suit pe un munte înalt, i-a arătat într'o clipă, toate împărățiile pămîntului,
6. și I-a zis: „Nîie Îți voi da toată stăpînirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată, și o dau oricui voiesc.
7. Dacă dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.”
8. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Este scris: Să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai Lui să-I slujești.”
9. Diavolul L-a dus apoi în Ierusalim, L-a așezat pe strașina acoperișului Templului, și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici;”
10. căci este scris: „El va porunci îngerilor Lui să Te păzească;”
11. și: „Ei Te vor lua pe mîni, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.”
12. Isus i-a răspuns: „S'a spus: Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.”
13. După ce L-a ispitit în toate felurile, diavolul a plecat dela El, pînă la o vreme.
14. Isus, plin de puterea Duhului, S'a întors în Galilea, și I s'a dus vestea în tot ținutul deprimprejur.
15. El învăța pe oameni în sinagogile lor, și era slăvit de toți.
16. A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S'a sculat să citească,
17. și I s'a dat cartea proorocului Isaia. Cînd a deschis-o, a dat peste locul unde era scris:
18. „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M'a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M'a trimes să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsăți,
19. și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”
20. În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului, și a șezut jos. Toți ceice se aflau în sinagogă, aveau privirile pironite spre El.
21. Atunci a început să le spună: „Astăzi s'au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe cari le-ați auzit.”
22. Și toți Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har, cari ieșiau din gura Lui, și ziceau: „Oare nu este acesta feciorul lui Iosif?”
23. Isus le-a zis: „Fără îndoială, Îmi veți spune zicala aceea: «Doftore, vindecă-te pe tine însuși»; și Îmi veți zice: «Fă și aici, în patria Ta, tot ce am auzit că ai făcut în Capernaum.”
24. „Dar”, a adăugat El „adevărat vă spun că, niciun prooroc nu este primit bine în patria lui.
25. Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, cînd a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani și șase luni, și cînd a venit o foamete mare peste toată țara, erau multe văduve în Israel;
26. și totuș Ilie n'a fost trimes la niciuna din ele, afară de o văduvă din Sarepta Sidonului.
27. Și mulți leproși erau în Israel, pe vremea proorocului Elisei; și totuș niciunul din ei n'a fost curățit, afară de Naaman, Sirianul.”
28. Toți cei din sinagogă, cînd au auzit aceste lucruri, s'au umplut de mînie.
29. Și s'au sculat, L-au scos afară din cetate, și L-au dus pînă în sprînceană muntelui, pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie.
30. Dar Isus a trecut prin mijlocul lor, și a plecat de acolo.
31. S'a pogorît în Capernaum, cetate din Galilea, și acolo învăța pe oameni în ziua Sabatului.
32. Ei erau uimiți de învățătura Lui, pentru că vorbea cu putere.
33. În sinagogă se afla un om, care avea un duh de drac necurat, și care a strigat cu glas tare:
34. „Ah! Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne prăpădești? Te știi cine ești: Sfîntul lui Dumnezeu.”

35. Isus l-a certat, și i-a zis: „Taci, și ieși afară din omul acesta!” Și dracul, după ce l-a trântit jos, în mijlocul adunării, a ieșit afară din el, fără să-i facă vreun rău.
36. Toți au fost cuprinși de spaimă, și ziceau unii către alții: Ce înseamnă lucrul acesta? El poruncește cu stăpânire și cu putere duhurilor necurate, și ele ies afară!”
37. Și I s’a dus vestea în toate împrejurimile.
38. După ce a ieșit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prinsă de friguri mari, și L-au rugat pentru ea.
39. El S’a plecat spre ea, a certat frigurile, și au lăsat-o frigurile. Ea s’a sculat îndată, și a început să le slujească.
40. La asfințitul soarelui, toți cei ce aveau bolnavi atinși de felurite boale, îi aduceau la El. El Își punea mâinile peste fiecare din ei, și-i vindeca.
41. Din mulți ieșeau și draci, cari strigau și ziceau: „Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.” Dar El îi muștra, și nu-i lăsa să vorbească, pentru că știau că El este Hristosul.
42. Când s’a crăpat de ziuă, Isus a ieșit și S’a dus într’un loc pustiu. Noroadele au început să-L caute în toate părțile, și au ajuns pînă la El: voiau să-L oprească să nu plece dela ei.
43. Dar El le-a zis: „Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimes.”
44. Și propovăduia în sinagogile Galileii.

5

1. Pe cînd Se afla lîngă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvîntul lui Dumnezeu,
2. Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mreșile.
3. S’a suit într’una din aceste corăbii, care era a lui Simon: și l-a rugat s’o depărteze puțin de la țărm. Apoi a șezut jos, și învăța pe noroade din corabie.
4. Cînd a încetat să vorbească, a zis lui Simon: „Depărtează-o la adînc, și aruncați-vă mreșile pentru pescuire.”
5. Drept răspuns, Simon l-a zis: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit, și n’am prins nimic; dar, la cuvîntul Tău, voi arunca mreșile!”
6. După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mreșile.
7. Au făcut semn tovarășilor lor, cari erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amîndouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.
8. Cînd a văzut Simon Petru lucrul acesta, s’a aruncat la genunchii lui Isus, și l-a zis: „Doamne, pleacă dela mine, căci sînt un om păcătos.”
9. Fiindcă îl apucase spaima, pe el și pe toți ceice erau cu el, din pricina pescuirii, pe care o făcuseră.
10. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovarășii lui Simon. Atunci Isus a zis lui Simon: „Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni.”
11. Ei au scos corăbiile la mal, au lăsat totul, și au mers după El.
12. Isus era într’una din cetăți. Și iată că un om plin de lepră, cum L-a văzut, s’a aruncat cu fața la pămînt, L-a rugat, și l-a zis: „Doamne dacă vrei, poți să mă curățești.”
13. Isus a întins mîna, S’a atins de el, și i-a zis: „Da, voiesc, fii curățit!” Îndată, l-a lăsat lepra.
14. Apoi i-a poruncit să nu spună nimănui. „Ci du-te”, i-a zis El, „de te arată preotului, și adu pentru curățirea ta ce a rînduit Moise, ca mărturie pentru ei.”
15. Se răspîndea tot mai mult vestea despre El, și oamenii se strîngeau cu grămada, ca să-L asculte și să fie vindecați de boalele lor.
16. Iar El se ducea în locuri pustii, și Se ruga.
17. Într’una din zile, Isus învăța pe noroade. Niște Farisei și învățători ai Legii, cari veniseră din toate satele Galileii și Iudeii și din Ierusalim, stăteau acolo; iar puterea Domnului era cu El, ca să vindece.
18. Și iată că niște oameni purtau într’un pat pe un slăbănog, și căutau să-l ducă înlăuntru, ca să-l pună înaintea Lui.
19. Fiindcă n’aveau pe unde să-l ducă înlăuntru, din pricina norodului, s’au suit pe acoperișul casei, și l-au coborît cu patul printre cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui Isus.

20. Când le-a văzut credința, Isus a zis: „Omule, păcatele îți sînt iertate!”
21. Cărturarii și Fariseii au început să cîrtească, și să zică în ei înșiși: „Cine este acesta, de rostește hule? Cine poate să ierte păcatele decît singur Dumnezeu?”
22. Isus, care le-a cunoscut gîndurile, a luat cuvîntul și le-a zis: „Pentruce cîrțiți în inimile voastre?
23. Ce este mai lesne: a zice: „Păcatele îți sînt iertate”, sau a zice: „Scoală-te, și umblă?”
24. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pămînt să ierte păcatele: - „Ție îți poruncesc”, a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă”
25. Și numaidecît, slăbănogul s'a sculat, în fața lor, a ridicat patul pe care zăcea și s'a dus acasă, slăvind pe Dumnezeu.
26. Toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu; plini de frică, ziceau: „Azi am văzut lucruri nemaipomenite.”
27. După aceea Isus a ieșit afară, și a văzut pe un vameș, numit Levi, șezînd la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine!”
28. Vameșul a lăsat totul, s'a sculat, și a mers după El.
29. Levi l-a făcut un ospăț mare la el în casă; și o mulțime de vameși și de alți oaspeți ședea la masă cu ei.
30. Fariseii și cărturarii cîrteau și ziceau ucenicilor Lui: „Pentruce mîncăți și beți împreună cu vameșii și cu păcătoșii?”
31. Isus a luat cuvîntul și le-a zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doftor, ci cei bolnavi.
32. N'am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți ci pe cei păcătoși.”
33. Ei l-au zis: „Ucenicii lui Ioan, ca și ai Fariseilor, postesc des, și fac rugăciuni, pe cînd ai Tăi mănîncă și beau.”
34. El le-a răspuns: „Oare puteți face pe nuntași să postească în timpul cînd mirele este cu ei?
35. Vor veni zile cînd va fi luat mirele dela ei; atunci vor posti în acele zile.”
36. Le-a spus și o pildă: „Nimeni nu rupe dintr'o haină nouă un petec, ca să-l pună la o haină veche; altmintrelea, rupe și haina cea nouă, și nici petecul luat dela ea, nu se potrivește la cea veche.
37. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altmintrelea, vinul cel nou sparge burdufurile, se varsă, și burdufurile se prăpădesc;
38. ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi, și amîndouă se păstrează.
39. Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu voiește vin nou, căci zice: «Este mai bun cel vechi»”

6

1. Într'o zi de Sabat, s'a întîmplat că Isus trecea prin lanurile de grîu. Ucenicii Lui smulgeau spice de grîu, le frecau cu mînile, și le mînceau.
2. Unii dintre Farisei le-au zis: „Pentruce faceți ce nu este îngăduit să faceți în ziua Sabatului?”
3. Isus le-a răspuns: „Oare n'ați citit ce a făcut David, cînd a flămînzit, el, și cei ce erau împreună cu el?”
4. Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pînile pentru punerea înaintea Domnului, a mîncat din ele, și a dat și celor ce erau cu el, măcar că nu era îngăduit să le mănînce decît preoții?”
5. Și le zicea: „Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.”
6. În altă zi de Sabat, s'a întîmplat că Isus a intrat în sinagogă, și învăța pe norod. Acolo era un om, care avea mîna dreaptă uscată.
7. Cărturarii și Fariseii pîndeau pe Isus, să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să aibă de ce să-L învinuiască.
8. Dar El le știa gîndurile; și a zis omului, care avea mîna uscată: „Scoală-te, și stăi în mijloc.” El s'a sculat, și a stătut în picioare.
9. Și Isus le-a zis: „Vă întreb: Este îngăduit în ziua Sabatului a face bine ori a face rău? A scăpa o viață sau a o pierde?”
10. Atunci, Și-a rotit privirile peste toți, și a zis omului: „Întinde-ți mîna!” El a întins-o, și mîna i s'a făcut sănătoasă ca și cealaltă.
11. Ei turbau de mînie, și s'au sfătuit ce ar putea să facă lui Isus.

12. În zilele acela, Isus S'a dus în munte să Se roage, și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.
13. Când s'a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii Săi, și a ales dintre ei doisprezece, pe cari i-a numit apostoli, și anume:
14. Pe Simon, pe care l-a numit și Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov; pe Ioan; pe Filip; pe Bartolomeu;
15. pe Matei; pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu; pe Simon, numit Zilotul;
16. pe Iuda, fiul lui Iacov; și pe Iuda Iscarioteanul, care s'a făcut vânzător.
17. S'a pogorît împreună cu ei, și S'a oprit într'un podiș unde se aflau mulți ucenici de ai Lui, și o mare mulțime de oameni, cari veniseră din toată Iudea, din Ierusalim, și de pe lângă marea Tirului și a Sidonului, ca să-L asculte și să fie vindecați de boalele lor.
18. Cei chinuiți de duhuri necurate, erau vindecați.
19. Și tot norodul căuta să se atingă de El, pentrucă din El ieșea o putere, care-i vindeca pe toți.
20. Atunci Isus Și-a ridicat ochii spre ucenicii Săi, și a zis: „Ferice de voi, cari sînteți săraci, pentrucă Împărăția lui Dumnezeu este a voastră!
21. Ferice de voi, cari sînteți flămînzi acum, pentrucă voi veți fi săturați!
Ferice de voi cari plîngeți acum, pentrucă voi veți rîde!
22. Ferice de voi, cînd oamenii vă vor urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor ocărî, și vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului!
23. Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați de veselie; pentrucă răsplata voastră este mare în cer; căci tot așa făceau părinții lor cu proorocii.
24. Dar, vai de voi, bogaților, pentrucă voi v'ați primit aici mîngîierea!
25. Vai de voi, cari sînteți sătui acum! Pentrucă voi veți flămînzi!
Vai de voi, cari rîdeți acum, pentrucă voi veți plînge și vă veți tîngui!
26. Vai de voi, cînd toți oamenii vă vor grăi de bine! Fiindcă tot așa făceau părinții lor cu proorocii mincinoși!
27. Dar Eu vă spun vouă, cari Mă ascultați: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,
28. binecuvîntați pe cei ce vă blastămă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi.
29. Dacă te bate cineva peste o falcă, întoarce-i și pe cealaltă. Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ți ia și cămașa.
30. Oricui îți cere, dă-i; și celuice-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi.
31. Ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel.
32. Dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei.
33. Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii fac așa.
34. Și dacă dați cu împrumut acelora dela cari nădăjduiți să luați înapoi, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să ia înapoi întocmai.
35. Voi însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare, și veți fi fiii Celui Prea Înalt; căci El este bun și cu cei nemulțămitori și cu cei răi.
36. Fiți dar milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv.
37. Nu judecați, și nu veți fi judecați; nu osîndiți, și nu veți fi osîndiți; iertați, și vi se va ierta.
38. Dați, și vi se va da; ba încă, vi se va turna în sîn o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.”
39. Le-a spus și pilda următoare: „Oare poate un orb să călăuzească pe un alt orb? Nu vor cădea amîndoi în groapă?
40. Ucenicul nu este mai pe sus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvîrșit va fi ca învățătorul lui.
41. De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la bîrna din ochiul tău?
42. Sau cum poți să zici fratelui tău: „Frate, lasă-mă să-ți scot paiul din ochi” și, cînd colo, tu nu vezi bîrna din ochiul tău? Fățarnicule, scoate întîi bîrna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
43. Nu este niciun pom bun, care să facă roadă rea, și niciun pom rău care să facă roadă bună.

44. Căci orice pom se cunoaște după roada lui. Nu se strâng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din măcăciuni.
45. Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbește gura.
46. De ce-Mi ziceți: „Doamne, Doamne!” și nu faceți ce spun Eu?
47. Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele, și le face.
48. Se aseamănă cu un om care, când a zidit o casă, a săpat adânc înaintea, și a așezat temelie pe stîncă. A venit o vărsare de ape, și s'a năpustit șivoiul peste casa aceea, dar n'a putut s'o clatine, pentrucă era zidită pe stîncă.
49. Dar cine aude și nu face, se aseamănă cu un om, care a zidit o casă pe pămînt, fără temelie. Și s'a năpustit șivoiul asupra ei, ea s'a prăbușit îndată, și prăbușirea acestei case a fost mare.”

7

1. Dupăce a sfîrșit de rostit toate aceste cuvîntări înaintea norodului, care-L asculta, Isus a intrat în Capernaum.
2. Un sutaș avea un rob la care ținea foarte mult, și care era bolnav pe moarte.
3. Fiindcă auzise vorbindu-se despre Isus, sutașul a trimis la El pe niște bătrîni ai Iudeilor, ca să-L roage să vină să vindece pe robul lui.
4. Aceștia au venit la Isus, L-au rugat cu tot dinadinsul, și au zis: „Face să-i faci acest bine;
5. căci iubește neamul nostru, și el ne-a zidit sinagoga.”
6. Isus a plecat cu ei; dar nu era departe de casă, când sutașul a trimis la El pe niște prieteni să-I spună: „Doamne, nu Te mai osteni atîta, pentrucă nu sînt vrednic să intri supt acoperemîntul meu.
7. De aceea nici nu m'am socotit vrednic să vin eu însumi la Tine. Ci, zi o vorbă, și robul meu va fi tămăduit.
8. Căci și eu, care sînt supt stăpînirea altuia, am supt mine ostași. Și zic unuia: „Du-te!” și se duce; altuia: „Vino!” și vine; și robului meu: „Fă cutare lucru!” și-l face.”
9. Când a auzit Isus aceste vorbe, S'a minunat de sutaș, S'a întors spre norodul, care mergea după El, și a zis: „Vă spun că nici chiar în Israel n'am găsit o credință atît de mare.”
10. Când s'au întors acasă, trimeșii au găsit sănătos pe robul care fusese bolnav.
11. În ziua următoare, Isus Se ducea într'o cetate numită Nain. Împreună cu El mergeau ucenicii Lui și norod mult.
12. Când S'a apropiat de poarta cetății, iată că duceau la groapă pe un mort, singurul fiu al maicii lui, care era văduvă; și cu ea erau o mulțime de oameni din cetate.
13. Domnul, când a văzut-o, I s'a făcut milă de ea, și i-a zis: „Nu plînge!”
14. Apoi S'a apropiat, și S'a atins de raclă. Ceice o duceau, s'au oprit. El a zis: „Tinerelule, scoală-te, îți spun!”
15. Mortul a șezut în capul oaselor, și a început să vorbească. Isus l-a dat înapoi maicii lui.
16. Toți au fost cuprinși de frică, slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: „Un mare prooroc s'a ridicat între noi; și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.”
17. Vestea aceasta despre Isus s'a răspîndit în toată Iudea și prin toate împrejurimile.
18. Ucenicii lui Ioan au dat de știre învățătorului lor despre toate aceste lucruri.
19. Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii săi, și i-a trimis la Isus să-L întrebe: „Tu ești Acela care are să vină, sau să așteptăm pe altul?”
20. Aceștia, când s'au înfățișat înaintea lui Isus, I-au zis: „Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine să Te întrebăm: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”
21. Chiar în clipa aceea, Isus a vindecat pe mulți de boale, de chinuri, de duhuri rele, și multor orbi le-a dăruit vederea.
22. Și, drept răspuns, le-a zis: „Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce ați văzut și auzit: orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sînt curățiți, surzii aud, morții înviază, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.
23. Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire.”
24. Dupăce au plecat trimeșii lui Ioan, Isus a început să spună noroadelor despre Ioan: „Ce ați ieșit să

vedeți în pustie? O trestie clătinată de vînt?

25. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că ceice poartă haine moi și ceice trăiesc în desfătări, sînt în casele împăraților.

26. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decît un prooroc.

27. El este acela despre care este scris: «Iată, trimet pe solul Meu înaintea Feței Tale, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.»

28. Vă spun că dintre cei născuți din femei, nu este nici unul mai mare decît Ioan Botezătorul. Totuș, cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decît el.

29. Și tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan;

30. dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui.

31. Cu cine voi asemăna dar pe oamenii din neamul acesta? Și cu cine seamănă ei?

32. Seamănă cu niște copii, cari stau în piața, și strigă unii către alții: „V’am cîntat din fluier, și n’ ați jucat; v’am cîntat de jale, și n’ ați plîns.”

33. În adevăr, a venit Ioan Botezătorul, nici mîncînd pîne, nici bînd vin, și ziceți: „Are drac.”

34. A venit Fiul omului, mîncînd și bînd, și ziceți: „Iată un om mîncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor.”

35. Totuș Înțelepciunea a fost găsită dreaptă de toți copiii ei.”

36. Un Fariseu a rugat pe Isus să mănînce la el. Isus a intrat în casa Fariseului, și a șezut la masă.

37. Și iată că o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă în casa Fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir mirositor,

38. și stătea înapoi lîngă picioarele lui Isus și plîngea. Apoi a început să-I stropească picioarele cu lacrămile ei, și să le ștergă cu părul capului ei; le săruta mult, și le ungea cu mir.

39. Cînd a văzut lucrul acesta, Fariseul, care-L poftise, și-a zis: „Omul acesta, dacă ar fi un prooroc, ar ști cine și ce fel de femeie este cea care se atinge de el: că este o păcătoasă.”

40. Isus a luat cuvîntul, și i-a zis: „Simone, am să-ți spun ceva.” - „Spune, Învățătorule”, I-a răspuns el. -

41. „Un cămătar avea doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar celălalt cu cinzeci.

42. Fiindcă n’aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amîndoi. Spune-Mi dar, care din ei îl va iubi mai mult?”

43. Simon I-a răspuns: „Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult.” Isus i-a zis: „Drept ai judecat.”

44. Apoi S’a întors spre femeie, și a zis lui Simon: „Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta, și nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele; dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrămile ei, și Mi le-a șters cu părul capului ei.

45. Tu nu Mi-ai dat sărutare; dar ea, de cînd am intrat, n’a încetat să-Mi sărute picioarele.

46. Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn; dar ea Mi-a uns picioarele cu mir.

47. De aceea îți spun: Păcatele ei, cari sînt multe, sînt iertate; căci a iubit mult. Dar cui i se iartă puțin, iubește puțin.”

48. Apoi a zis femeii: „Iertate îți sînt păcatele!”

49. Ceice ședeau cu El la masă, au început să zică între ei: „Cine este acesta de iartă chiar și păcatele?”

50. Dar Isus a zis femeii: „Credința ta te-a mîntuit; du-te în pace.”

8

1. Curînd după aceea, Isus umbla din cetate în cetate și din sat în sat și propovăduia și vestea Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Cei doisprezece erau cu El;

2. și mai erau și niște femei, cari fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boale; Maria, zisă Magdalina, din care ieșiseră șapte draci,

3. Ioana, nevasta lui Cuza, ispravnicul lui Irod, Susana, și multe altele, cari-L ajutau cu ce aveau.

4. Cînd s’a strîns o gloată mare, și a venit la El norod din felurite cetăți, Isus a spus pilda aceasta:

5. „Sămănătorul a ieșit să-și samene sămînța. Pe cînd sămăna el, o parte din sămînță a căzut lîngă

- drum: a fost călcată în picioare, și au mâncat-o păsările cerului.
6. O altă parte a căzut pe stîncă; și, cum a răsărit, s'a uscat, pentrucă n'avea umezeală.
 7. O altă parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună cu ea și au înecat-o.
 8. O altă parte a căzut pe pămînt bun, și a crescut, și a făcut rod însutit." După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit, să audă.”
 9. Ucenicii Lui L-au întrebat ce înțeles are pilda aceasta.
 10. El le-a răspuns: „Vouă v'a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți li se vorbește în pilde, ca „măcar că văd, să nu vadă, și măcar că aud, să nu înțeleagă.”
 11. Iată ce înțeles are pilda aceasta: „Sămînța, este Cuvîntul lui Dumnezeu.
 12. Cei închipuiți în sămînța căzută lîngă drum, sînt ceice aud; apoi vine diavolul și ia Cuvîntul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mîntuiți.
 13. Cei închipuiți în sămînța căzută pe stîncă, sînt aceia cari, cînd aud Cuvîntul, îl primesc cu bucurie; dar n'au rădăcină, ci cred pînă la o vreme, iar cînd vine ispita, cad.
 14. Sămînța, care a căzut între spini, închipuiește pe aceia cari, după ce au auzit Cuvîntul, își văd de drum, și-l lasă să fie înăbușit de grijile, bogățiile și plăcerile vieții acesteia, și n'aduc rod care să ajungă la coacere.
 15. Sămînța, care a căzut pe pămînt bun, sînt aceia cari, după ce au auzit Cuvîntul, îl țin într'o inimă bună și curată, și fac roadă în răbdare.
 16. Nimeni, după ce a aprins o lumină, n'o acopere cu un vas, nici n'o pune supt pat, ci o pune într'un sfeșnic, pentruca ceice intră, să vadă lumina.
 17. Fiindcă nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nimic tănuit, care nu va fi cunoscut și nu va veni la lumină.
 18. Luați seama dar la felul cum ascultați; căci celui ce are, i se va da; dar celui ce n'are, i se va lua și ce i se pare că are.”
 19. Mama și frații lui Isus au venit la El; dar nu puteau să-I vorbească, din pricina norodului.
 20. Cineva l-a spus: „Mamă-Ta și frații Tăi stau afară, și vor să Te vadă.”
 21. Dar El, drept răspuns, a zis: „Mama Mea și frații Mei sînt ceice ascultă Cuvîntul lui Dumnezeu, și-l împlinesc.”
 22. Într'una din zile, Isus S'a suit într'o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a zis: „Haidem să trecem dincolo de lac.” Și au plecat.
 23. Pe cînd vîsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s'a stîrnit un așa vîrtej de vînt, că se umplea corabia cu apă; și erau în primejdie.
 24. Au venit la El, L-au deșteptat, și au zis: „Învățătorule, Învățătorule, perim.” Isus S'a sculat, a certat vîntul și valurile înfuriate, cari s'au potolit: și s'a făcut liniște.
 25. Apoi a zis ucenicilor Săi: „Unde vă este credința?” Plini de spaimă și de mirare, ei au zis unii către alții: „Cine este acesta de poruncește chiar și vînturilor și apei și-L ascultă?”
 26. Au venit cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în dreptul Galileii.
 27. Cînd a ieșit Isus la țarm, L-a întîmpinat un om din cetate, stăpînit de mai mulți draci. De multă vreme nu se îmbrăca în haină, și nu-și avea locuința într'o casă, ci în morminte.
 28. Cînd a văzut pe Isus, a scos un strigăt ascuțit, a căzut jos înaintea Lui, și a zis cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt? Te rog nu mă chinui.”
 29. Căci Isus poruncise duhului necurat să iasă din omul acela, pe care pusese stăpînire de multă vreme; era păzit legat cu cătușe la mîni și cu obezi la picioare, dar rupea legăturile, și era gonit de dracul prin pustii.
 30. Isus l-a întrebat: „Cum îți este numele?” „Legiune,” a răspuns el; pentrucă intraseră mulți draci în el.
 31. Și dracii rugau stăruitor pe Isus să nu le poruncească să se ducă în Adînc.
 32. Acolo pe munte, era o turmă mare de porci, cari pășteau. Și dracii au rugat pe Isus să le dea voie să intre în ei. El le-a dat voie.
 33. Dracii au ieșit din omul acela, au intrat în porci, și turma s'a repezit de pe rîpă în lac, și s'a înecat.
 34. Porcarii, cînd au văzut ce se întîmplase, au fugit și au dat de veste în cetate și prin sate.
 35. Oamenii au ieșit să vadă cele întîmplate. Au venit la Isus, și au găsit pe omul din care ieșiseră

- dracii, șezînd la picioarele lui Isus, îmbrăcat, și în toate mințile; și i-a apucat frica.
36. Ceice văzuseră cele petrecute, le-au povestit cum fusese vindecat cel stăpînit de draci.
37. Tot norodul din ținutul Gherghesenilor a rugat pe Isus să plece dela ei, pentrucă îi apucase o mare frică. Isus S'a suit într'o corabie, și S'a întors.
38. Omul din care ieșiseră dracii, Îl ruga să-i dea voie să rămîna cu El. Dar Isus l-a trimes acasă, și i-a zis:
39. „Întoarce-te acasă, și povestește tot ce ți-a făcut Dumnezeu.” El a plecat, și a vestit prin toată cetatea tot ce-i făcuse Isus.
40. La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie de mulțime, căci toți Îl așteptau.
41. Și iată că a venit un om, numit Iair, care era fruntaș al sinagogii. El s'a aruncat la picioarele lui Isus, și L-a rugat să vină pînă la el acasă;
42. pentrucă avea o singură copilă de vreo doisprezece ani, care trăgea să moară. Pe drum, Isus era îmbulzit de noroade.
43. Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge; ea își cheltuisese toată averea cu doftorii, fără s'o fi putut vindeca vreunul.
44. Ea s'a apropiat pe dinapoi, și s'a atins de poala hainei lui Isus. Indată, scurgerea de sînge s'a oprit.
45. Și Isus a zis: „Cine s'a atins de Mine?” Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și ceice erau cu El, au zis: „Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întreb: „Cine s'a atins de Mine?”
46. Dar Isus a răspuns: „S'a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.”
47. Femeia, cînd s'a văzut dată de gol, a venit tremurînd, s'a aruncat jos înaintea Lui, și a spus în fața întregului norod, din ce pricină se atinsese de El, și cum fusese vindecată numai decît.
48. Isus i-a zis: „Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mîntuit, du-te în pace.”
49. Pe cînd vorbea El încă, vine unul din casa fruntașului sinagogii, și-i spune: „Fiica ta a murit, nu mai supăra pe Învățătorul.”
50. Dar Isus, cînd a auzit lucrul acesta, a zis fruntașului sinagogii: „Nu te teme; crede numai, și va fi tămăduită.”
51. Cînd a ajuns la casa fruntașului, n'a lăsat pe nici unul să intre împreună cu El, decît pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl și mama fetei.
52. Toți plîngeau și o boceau. Atunci Isus a zis: „Nu plîngeți; fetița n'a murit, ci doarme.”
53. Ei își băteau joc de El, căci știau că murise.
54. Dar El, dupăce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mînă, și a strigat cu glas tare: „Fetițo, scoală-te!”
55. Și duhul ei s'a întors în ea, iar fata s'a sculat numaidecît. Isus a poruncit să-i dea să mănînce.
56. Părinții ei au rămas uimiți. Isus le-a poruncit să nu spună numănu cele întîmplate.

9

1. Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpînire peste toți dracii, și să vindece boalele.
2. Apoi i-a trimes să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu, și să tămăduiască pe cei bolnavi.
3. „Să nu luați nimic cu voi pe drum,” le-a zis El; „nici toiag, nici traistă, nici pîne, nici bani, nici două haine.
4. În orice casă veți intra, să rămîneți acolo, pînă veți pleca din locul acela.
5. Și dacă nu vă vor primi oamenii, să ieșiți din cetatea aceea, și să scuturați praful de pe picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor.”
6. Ei au plecat, și au mers din sat în sat, propovăduind Evanghelia, și săvîrșind pretutindeni tămăduiri.
7. Cîrmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre toate lucrurile săvîrșite de Isus, și sta în cumpănă, neștiind ce să creadă. Căci unii ziceau că a înviat Ioan din morți;
8. alții ziceau că s'a arătat Ilie; și alții ziceau că a înviat vreun prooroc din cei din vechime.
9. Dar Irod zicea: „Lui Ioan i-am tăiat capul; cine este oare acesta, despre care aud astfel de lucruri?”

Și căuta să-L vadă.

10. Apostolii, când s'au întors, au istorisit lui Isus tot ce făcuseră. El i-a luat cu Sine, și S'a dus la o parte, lângă o cetate, numită Betsaida.

11. Noroadele au priceput lucrul acesta, și au mers după El. Isus le-a primit bine, le vorbea despre Împărăția lui Dumnezeu, și vindeca pe cei ce aveau trebuință de vindecare.

12. Fiindcă ziua se pleca spre seară, cei doisprezece s'au apropiat, și I-au zis: „Dă drumul noroadelor, ca să se ducă în satele și cătunele de primprejur să găzduiască și să-și caute de ale mîncării; pentru că aici sîntem într'un loc pustiu.”

13. Isus le-a zis: „Dați-le voi să mănînce!” Dar ei au răspuns: „N'avem decît cinci pîni și doi pești; afară numai dacă ne vom duce noi înșine să cumpărăm merinde pentru tot norodul acesta.”

14. Și erau aproape cinci mii de bărbați. Isus a zis ucenicilor Săi: „Puneți-i să șadă jos în cete de cîte cincizeci.”

15. Așa au și făcut: i-au pus pe toți să șadă jos.

16. Isus a luat cele cinci pîni și cei doi pești, și i-a ridicat ochii spre cer, și le-a binecuvîntat. Apoi le-a frînt, și le-a dat ucenicilor să le împartă norodului.

17. Au mîncat toți, și s'au săturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fărămiturile rămase.

18. Într'o zi, pe cînd Se ruga Isus singur deoparte, avînd cu El pe ucenicii Lui, le-a pus întrebarea următoare: „Cine zic oamenii că sînt Eu?”

19. Ei I-au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții zic că ești Ilie; alții zic că a înviat un prooroc din cei din vechime.”

20. „Dar voi”, i-a întrebat El, „cine ziceți că sînt?” „Hristosul lui Dumnezeu!” I-a răspuns Petru.

21. Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta.

22. Apoi a adăugat că Fiul omului trebuie să pătimească multe, să fie tăgăduit de bătrîni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorît, și a treia zi să învieze.

23. Apoi a zis tuturor: „Dacă voește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.

24. Fiindcă oricine va voi să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va mîntui.

25. Și ce ar folosi un om să cîștige toată lumea, dacă s'ar prăpădi sau s'ar pierde pe sine însuș?

26. Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, cînd va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.

27. Adevărat vă spun, că sînt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moartea, pînă nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu.

28. Cam la opt zile după cuvintele acestea, Isus a luat cu El pe Petru, pe Ioan și pe Iacov, și S'a suit pe munte să Se roage.

29. Pe cînd Se ruga, I s'a schimbat înfățișarea feței, și îmbrăcămintea I s'a făcut albă strălucitoare.

30. Și iatăcă stăteau de vorbă cu El doi bărbați: erau Moise și Ilie,

31. cari se arătaseră în slavă, și vorbeau despre sfîrșitul Lui, pe care avea să-l aibă în Ierusalim.

32. Petru și tovarășii lui erau îngreuiati de somn; dar, cînd s'au deșteptat bine, au văzut slava lui Isus, și pe cei doi bărbați cari stăteau împreună cu El.

33. În clipa cînd se despărteau bărbații aceștia de Isus, Petru a zis lui Isus: „Învățătorule, este bine să fim aici; să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie.” Nu știa ce spune.

34. Pe cînd vorbea el astfel, a venit un nor, și i-a acoperit cu umbra lui; ucenicii s'au spăimîntat, cînd i-au văzut intrînd în nor.

35. Și din nor s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultați.”

36. Cînd s'a auzit glasul acela, Isus a rămas singur. Ucenicii au tăcut, și n-au spus, în zilele acelea, nimănui nimic din cele ce văzuseră.

37. A doua zi, cînd s'au pogorît de pe munte, o gloată mare a întîmpinat pe Isus.

38. Și un om din mijlocul mulțimii a strigat: „Învățătorule, rogu-Te, uită-Te cu îndurare la fiul meu, fiindcă îl am numai pe el.

39. Îl apucă un duh, și deodată răcnește; și duhul îl scutură cu putere, așa că băiatul face spumă la gură, și cu anevioie se duce duhul dela el, după ce l-a stropit de tot.

40. Am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, și n'au putut.
41. „O neam necredincios și pornit la rău”, a răspuns Isus; „pînă cînd voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu aici pe fiul tău.”
42. Pe cînd venea băiatul, dracul l-a trîntit la pămînt, și l-a scuturat cu putere. Dar Isus a certat duhul necurat, a vindecat pe băiat, și l-a dat înapoi tatălui său.
43. Și toți au rămas uimiți de mărirea lui Dumnezeu.
- Pe cînd toți se minunau de tot ce făcea Isus, El a zis ucenicilor Săi:
44. „Voi ascultați bine ce vă spun: Fiul omului va fi dat în mînile oamenilor!”
45. Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea, căci erau acoperite pentru ei, ca să nu le priceapă; și se temeau să-L întrebe în privința aceasta.
46. Apoi le-a venit în gînd să știe cine dintre ei ar fi cel mai mare.
47. Isus le-a cunoscut gîndul inimii, a luat un copilaș, l-a pus lîngă El,
48. și le-a zis: „Oricine primește pe acest copilaș, în Numele Meu, pe Mine Mă primește; și oricine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M'a trimes pe Mine. Fiindcă cine este cel mai mic între voi toți, acela este mare.”
49. Ioan a luat cuvîntul, și a zis: „Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțînd draci în Numele tău; și l-am oprit, pentrucă nu merge după noi.”
50. „Nu-l opriți”, i-a răspuns Isus, „fiindcă cine nu este împotriva voastră, este pentru voi.”
51. Cînd s'a apropiat vremea în care avea să fie luat în cer, Isus Și-a îndreptat fața hotărît să meargă la Ierusalim.
52. A trimes înainte niște soli, cari s'au dus și au intrat într'un sat al Samaritenilor, ca să-I pregătească un loc de găzduit.
53. Dar ei nu L-au primit, pentrucă Isus Se îndrepta să meargă spre Ierusalim.
54. Ucenicii Săi, Iacov și Ioan, cînd au văzut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei să poruncim să se pogoare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie?”
55. Isus S'a întors spre ei, i-a certat, și le-a zis: „Nu știți de ce duh sînteți însuflețiți!
56. Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mîntuiască.” Și au plecat într'alt sat.
57. Pe cînd erau pe drum, un om i-a zis: „Doamne, Te voi urma oriunde vei merge.”
58. Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n'are unde-Și odihni capul.”
59. Altuia i-a zis: „Vino după Mine!” „Doamne”, I-a răspuns el, „lasă-mă să mă duc întîi să îngrop pe tatăl meu.”
60. Dar Isus i-a zis: „Lasă morții să-și îngroape morții, și tu du-te de vestește Împărăția lui Dumnezeu.”
61. Un altul a zis: „Doamne, Te voi urma, dar lasă-mă întîi să mă duc să-mi iau rămas bun dela ai mei.”
62. Isus i-a răspuns: „Oricine pune mîna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu.”

10

1. După aceea Domnul a mai rînduit alți șaptezeci de ucenici, și i-a trimes doi cîte doi înaintea Lui, în toate cetățile și în toate locurile, pe unde avea să treacă El.
2. Și le-a zis: „Mare este secerișul, dar puțini sînt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.
3. Duceți-vă; iată, vă trimet ca pe niște miei în mijlocul lupilor.
4. Să nu luați cu voi nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte, și să nu întrebați pe nimeni de sănătate pe drum.
5. În orice casă veți intra, să ziceți întîi: „Pacea să fie peste casa aceasta !”
6. Și dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămînea peste el; altminteri ea se va întoarce la voi.

7. Să rămîneți în casa aceea, și să mîncăți și să beți ce vi se va da; căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu umblați din casă în casă.
8. În oricare cetate veți intra și unde vă vor primi oamenii, să mîncăți ce vi se va pune înainte;
9. să vindecați pe bolnavii cari vor fi acolo, și să le ziceți: „Împărăția lui Dumnezeu s'a apropiat de voi.”
10. Dar în oricare cetate veți intra, și nu vă vor primi, să vă duceți pe ulițele ei, și să ziceți:
11. „Scuturăm împotriva voastră, chiar și praful din cetatea voastră, care s'a lipit de picioarele noastre; totuș să știți că Împărăția lui Dumnezeu s'a apropiat de voi.”
12. Eu vă spun că, în ziua judecării va fi mai ușor pentru Sodoma decît pentru cetatea aceea.
13. Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaido! Căci dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon lucrările puternice cari au fost făcute în voi, de mult s'ar fi pocăit stînd în sac și cenușă.
14. De aceea, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decît pentru voi.
15. Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare pînă la cer? Vei fi pogorît pînă în Locuința morților.
16. Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine, nesocotește pe Cel ce M'a trimis pe Mine.”
17. Cei șaptezeci s'au întors plini de bucurie, și au zis: „Doamne, chiar și dracii ne sînt supuși în Numele Tău.”
18. Isus le-a zis: „Am văzut pe Satana căzînd ca un fulger din cer.”
19. Iată că v'am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma.
20. Totuș, să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sînt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sînt scrise în ceruri.”
21. În ceasul acela, Isus S'a bucurat în Duhul Sfînt, și a zis: „Tată, Doamne al cerului și al pămîntului; Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu.”
22. Toate lucrurile Mi-au fost date în mîni de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”
23. Apoi S'a întors spre ucenici, și le-a spus de o parte: „Ferice de ochii cari văd lucrurile, pe cari le vedeți voi!
24. Căci vă spun că mulți prooroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi, și n'au văzut, să audă ce auziți voi, și n'au auzit.”
25. Un învățător al Legii s'a sculat să ispitească pe Isus și I-a zis: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața vecinică?”
26. Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?”
27. El a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.”
28. „Bine ai răspuns”, i-a zis Isus; „fă așa, și vei avea viața vecinică.”
29. Dar el, care vroia să se îndreptățească, a zis lui Isus: „Și cine este aproapele meu?”
30. Isus a luat din nou cuvîntul, și a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tîlhari, cari l-au desbrăcat, l-au jăfuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat, și l-au lăsat aproape mort.
31. Din întîmplare, se cobora pe acelaș drum un preot; și, cînd a văzut pe omul acesta, a trecut înainte pe alături.
32. Un Levit trecea și el prin locul acela; și cînd l-a văzut, a trecut înainte pe alături.
33. Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el, și cînd l-a văzut, i s'a făcut milă de el.
34. S'a apropiat de i-a legat rănile, și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, și a îngrijit de el.
35. A doua zi, cînd a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului, și i-a zis: „Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întorcere.”
36. Care dintr'acești trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tîlhari?”
37. „Celce și-a făcut milă cu el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus.
38. Pe cînd era pe drum, cu ucenicii Săi, Isus a intrat într'un sat. Și o femeie, numită Marta, L-a

primit în casa ei.

39. Ea avea o soră numită Maria, care s'a așezat jos la picioarele Domnului, și asculta cuvintele Lui.

40. Marta era împărțită cu multă slujire, a venit repede la El, și I-a zis: „Doamne, nu-Ți pasă că soru-mea m'a lăsat să slujesc singură? Zi-i dar să-mi ajute.”

41. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi și te frământă tu,

42. dar un singur lucru trebuiește. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua.”

11

1. Într'o zi, Isus Se ruga într'un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.”

2. El le-a zis: „Când vă rugați, să ziceți:

Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfînțească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.

3. Pînea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi;

4. și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.”

5. Apoi le-a mai zis: „Dacă unul dintre voi are un prieten, și se duce la el la miezul nopții, și-i zice:

«Prietene, împrumută-mi trei pîni,

6. căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu, și n'am ce-i pune înainte;»

7. și dacă dinlăuntrul casei lui, prietenul acesta îi răspunde: «Nu mă turbura; acum ușa este încuiată, copiii mei sînt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ți dau pîni», -

8. vă spun: chiar* dacă nu s'ar scula să i le dea, pentrucă-i este prieten, totuș, măcar pentru stăruința lui supărătoare, tot se va scula și-i va da tot ce-i trebuie.

9. Deaceea și Eu vă spun: Cereți, și vi se va da: căutați, și veți găsi; bateți și vi se va deschide.

10. Fiindcă oricine cere, capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide.

11. Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pîne, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește?

12. Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie?

13. Deci, dacă voi, cari sînteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cît mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfînt celor ce I-L cer!”

14. Isus a scos dintr'un bolnav un drac, care era mut. Dupăce a ieșit, dracul, mutul a grăit, și noroadele s'au mirat.

15. Dar unii ziceau: „El scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor.”

16. Alții, ca să-L ispitească, Îi cereau un semn, din cer.

17. Isus le-a cunoscut gîndurile, și le-a zis: „Orice împărăție desbinată împotriva ei, este pustiită; și o casă desbinată împotriva ei, se prăbușește peste alta.

18. Deci, dacă Satana este desbinat împotriva lui însuș, cum va dăinui împărăția lui, fiindcă ziceți că Eu scot dracii cu Beelzebul?

19. Și dacă eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? De aceea ei înșiși vor fi judecătorii voștri.

20. Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, Împărăția lui Dumnezeu a ajuns pînă la voi.

21. Când omul cel tare și bine înarmat își păzește casa, averile îi sînt la adăpost.

22. Dar dacă vine peste el unul mai tare decît el și-l biruiește, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea, și împarte prăzile luate de la el.

23. Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu adună cu Mine, risipește.

24. Duhul necurat, cînd iese afară dintr'un om, umblă prin locuri fără apă, și caută odihnă. Fiindcă n'o găsește, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.”

25. Și cînd vine, o găsește măturată și împodobită.

26. Atunci se duce de mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decît el; intră împreună în casă, se așează în ea, și starea de pe urmă a omului acelaia ajunge mai rea decît cea dintîi.”

27. Pe cînd spunea Isus aceste vorbe, o femeie din norod și-a ridicat glasul și a zis: „Ferice de

pîntecele care Te-a purtat, și de țîțele pe cari le-ai supt!”

28. Și El a răspuns: „Ferice mai degrabă de ceice ascultă Cuvîntul lui Dumnezeu, și-L păzesc!”

29. Pe cînd noroadele se strîngeau cu grămada, El a început să spună: „Neamul acesta este un neam viclean; el cere un semn; dar nu i se va da alt semn decît semnul proorocului Iona.

30. Căci după cum Iona a fost un semn pentru Niniviteni, tot așa și Fiul omului va fi un semn pentru neamul acesta.

31. Împărăteasa de la miazăzi se va scula, în ziua judecării, alături de bărbații acestui neam, și-i va osîndi; pentrucă ea a venit dela capătul pămîntului ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decît Solomon.

32. Bărbații din Ninive se vor scula, în ziua judecării, alături de neamul acesta, și-l vor osîndi, pentrucă ei s’au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decît Iona.

33. Nimeni n’aprinde o lumină, ca s’o pună într’un loc ascuns sau supt baniță; ci o pune într’un sfeșnic, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina.

34. Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întunec.

35. Ia seama dar, ca lumina care este în tine, să nu fie întunec.

36. Așa că, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, va fi în totul plin de lumină, întocmai ca atunci cînd te-ar lumina o lampă cu lumina ei mare.”

37. Pe cînd vorbea Isus, un Fariseu L-a rugat să prînzească la el. El în intrat și a șezut la masă.

38. Fariseul a văzut cu mirare că Isus nu Se spălase înainte de prînz.

39. Dar Domnul i-a zis: „Voi, Fariseii, curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar lăuntru vostru este plin de jăfuire și de răutate.

40. Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară, n’a făcut și pe cea dinlăuntru?

41. Dați mai bine milostenie din lucrurile dinlăuntru, și atunci toate vă vor fi curate.

42. Dar vai de voi, Fariseilor! Pentrucă voi dați zeciuială din izmă, din rută și din toate zarzavaturile, și dați uitării dreptatea și dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți, și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute!

43. Vai de voi, Fariseilor! Pentrucă voi umblați după scaunele dintîi la sinagogi, și vă place să vă facă lumea plecăciuni prin piețe!

44. Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentrucă voi sînteți ca mormintele, cari nu se văd, și peste cari oamenii umblă fără să știe.”

45. Unul din învățătorii Legii a luat cuvîntul, și I-a zis: „Învățătorule, spunînd aceste lucruri ne ocărăști și pe noi.”

46. „Vai și de voi, învățători ai Legii”, a răspuns Isus. „Pentrucă voi puneți pe spinarea oamenilor sarcini grele de purtat, iar voi nici măcar cu unul din degetele voastre nu vă atingeți de ele.

47. Vai de voi! Pentrucă voi zidiți mormintele proorocilor, pe cari i-au ucis părinții voștri.

48. Prin aceasta mărturisiți că încuviințați faptele părinților voștri; căci ei au ucis pe prooroci, iar voi le zidiți mormintele.

49. De aceea Înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: „Le voi trimete prooroci și apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prigoni,

50. ca să se ceară dela acest neam sîngele tuturor proorocilor, care a fost vărsat dela întemeierea lumii:

51. dela sîngele lui Abel pînă la sîngele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere dela neamul acesta!

52. Vai de voi, învățători ai Legii! Pentrucă voi ați pus mîna pe cheia cunoștinței: nici voi n’ați intrat, iar pe ceice voiau să intre, i-ați împedecat să intre.”

53. După ce a ieșit de acolo, cărturarii și Fariseii au început să-L pună la strîmtoare, și să-L facă să vorbească despre multe lucruri;

54. I-au întins astfel lațuri, ca să prindă vreo vorbă din gura Lui, pentru care să-L poată învinui.

1. În vremea aceea, cînd se strînseseră noroadele cu miile, așa că se călcau unii pe alții, Isus a început să spună ucenicilor Săi: „Mai întîi de toate, păziți-vă de aluatul Fariseilor, care este fățarnicia.
2. Nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nici ascuns, care nu va fi cunoscut.
3. De aceea, orice ați spus la întunec, va fi auzit la lumină; și orice ați grăit la ureche, în odăițe, va fi vestit de pe acoperișul caselor.
4. Vă spun vouă, prietenii Mei: Să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, și după aceea nu mai pot face nimic.
5. Am să vă arăt de cine să vă temeți. Temeți-vă de Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în gheenă; da, vă spun, de El să vă temeți.
6. Nu se vînd oare cinci vrăbii cu doi bani? Totuș, niciuna din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.
7. Și chiar perii din cap, toți vă sînt numărați. Deci să nu vă temeți: voi sînteți mai de preț decît multe vrăbii.
8. Eu vă spun: pe orișicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;
9. dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.
10. Și orișicui va vorbi împotriva Fiului omului, i se va ierta; dar oricui va huli împotriva Duhului Sfînt, nu i se va ierta.
11. Cînd vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dregătorilor, și înaintea stăpînirilor, să nu vă îngrijorați, cum veți răspunde pentru apărarea voastră, nici ce veți vorbi;
12. căci Duhul Sfînt vă va învăța chiar în ceasul acela ce va trebui să vorbiți.”
13. Unul din mulțime a zis lui Isus: „Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea noastră.”
14. „Omule”, i-a răspuns Isus, „cine M’a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?”
15. Apoi le-a zis: „Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.”
16. Și le-a spus pilda aceasta: „Țarina unui om bogat rodise mult.
17. Și el se gîndea în sine, și zicea: „Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strîng rodurile.”
18. „Iată”, a zis el, „ce voi face: îmi voi strica grînarele, și voi zidi altele mai mari; acolo voi strînge toate rodurile și toate bunătățile mele;
19. și voi zice sufletului meu: „Suflete, ai multe bunătăți strînse pentru mulți ani; odihnește-te, mănîncă, bea și veselește-te!”
20. Dar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile, pe cari le-ai pregătit, ale cui vor fi?”
21. Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el, și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.”
22. Isus a zis apoi ucenicilor săi: „De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați, cu privire la viața voastră, gîndindu-vă ce veți mânca, nici cu privire la trupul vostru, gîndindu-vă cu ce vă veți îmbrăca.
23. Viața este mai mult de cît hrana, și trupul mai mult de cît îmbrăcămintea.
24. Uitați-vă cu băgare de seamă la corbi: ei nu samănă, nici nu seceră, n’au nici cămară, nici grînar: și totuș Dumnezeu îi hrănește. Cu cît mai de preț sînteți voi decît păsările!
25. Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorîndu-se, poate să adauge un cot la lungimea vieții lui?
26. Deci, dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru, pentru ce vă mai îngrijorați de celelalte?
27. Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu țes: totuș vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n’a fost îmbrăcat ca unul din ei.
28. Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe cîmp, iar mîne va fi aruncată în cuptor, cu cît mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor?
29. Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și nu vă frămîntați mintea.
30. Căci toate aceste lucruri Neamurile lumii le caută. Tatăl vostru știe că aveți trebuință de ele.
31. Căutați mai întîi Împărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

32. Nu te teme, turmă mică; pentrucă Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.
33. Vindeți ce aveți și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungii, cari nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoțul, și unde nu roade molia.
34. Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.
35. Mijlocul să vă fie încins, și făcliile aprinse.
36. Și să fiți ca niște oameni, cari așteaptă pe stăpînul lor să se întoarcă dela nuntă, ca să-i deschidă îndată, cînd va veni și va bate la ușă.
37. Ferice de robii aceia, pe cari stăpînul îi va găsi veghind la venirea lui! Adevărat vă spun, că el se va încinge, îi va pune să șadă la masă, și se va apropia să le slujească.
38. Fie că vine la a doua strajă din noapte, fie că vine la a treia strajă, ferice de robii aceia, dacă-i va găsi veghind!
39. Să știți bine că, dacă ar ști stăpînul casei la ce ceas va veni hoțul, ar veghea, și n'ar lăsa să-i spargă casa.
40. Și voi dar fiți gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.”
41. „Doamne”, I-a zis Petru, „pentru noi spui pilda aceasta sau pentru toți?”
42. Și Domnul a zis: „Cine este ispravnicul credincios și înțelept, pe care-l va pune stăpînul său peste slugile sale, ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită?”
43. Ferice de robul acela, pe care stăpînul, la venirea lui, îl va găsi făcînd așa!
44. Adevărat vă spun, că îl va pune peste toată avuția sa.
45. Dar dacă robul acela zice în inima lui: „Stăpînul meu zăbovește să vină”; dacă va începe să bată pe slugi și pe slujnice, să mănînce, să bea și să se îmbete,
46. stăpînul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul în care nu știe, și-l va tăia în bucăți; și soarta lui va fi soarta celor necredincioși în lucrul încredințat lor.
47. Robul acela, care a știut voia stăpînului său, și nu s'a pregătit deloc, și n'a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri.
48. Dar cine n'a știut-o, și a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s'a dat mult, i se va cere mult; și cui i s'a încredințat mult, i se va cere mai mult.
49. Eu am venit să arunc un foc pe pămînt. Și ce vreau decît să fie aprins chiar acum!
50. Am un botez cu care trebuie să fiu botezat, și cît de mult doresc să se îndeplinească!
51. Credeți că am venit să aduc pace pe pămînt? Eu vă spun: nu; ci mai degrabă desbinare.
52. Căci, de acum înainte, din cinci, cari vor fi într'o casă, trei vor fi desbinați împotriva a doi, și doi împotriva a trei.
53. Tatăl va fi desbinat împotriva fiului, și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei, și fiica împotriva mamei; soacra împotriva norei, și nora împotriva soacrei.”
54. El a mai zis noroadelor: „Cînd vedeți un nor ridicîndu-se la apus, îndată ziceți: «Vine ploaia.» Și așa se întîmplă.
55. Și cînd vedeți suflînd vîntul dela miazăzi, ziceți: «Are să fie zăduf.» Și așa se întîmplă.
56. Fățarnicilor, fața pămîntului și a cerului știți s'o deosebiți: vremea aceasta cum de n'o deosebiți?
57. Și pentruce nu judecați și voi singuri ce este drept?
58. Cînd* te duci cu pîrîșul tău înaintea judecătorului, pe drum caută să scapi de el; ca nu cumva să te tîrască înaintea judecătorului, judecătorul să te dea pe mîna temnicerului, și temnicerul să te arunce în temniță.
59. Îți spun că nu vei ieși de acolo, pînă nu vei plăti și cel mai de pe urmă bănuț.”

13

1. În vremea aceea au venit unii, și au istorisit lui Isus ce se întîmplase unor Galileeni, al căror sînge îl amestecase Pilat cu jertfele lor.
2. „Credeți voi”, le-a răspuns Isus, „că acești Galileeni au fost mai păcătoși decît toți ceilalți Galileeni, pentrucă au pățit astfel?”
3. Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți peri la fel.
4. Sau acei optsprezece inși, peste cari a căzut turnul din Siloam, și i-a omorît, credeți că au fost mai

păcătoși decît toți ceilalți oameni, cari locuiau în Ierusalim?

5. Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.”

6. El a spus și pilda aceasta: „Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el, și n’a găsit.

7. Atunci a zis vierului: „Iată că sînt trei ani, decînd vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pămîntul degeaba?”

8. „Doamne”, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l și anul acesta; am să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoi la rădăcină.

9. Poate că deacum înainte va face roadă; dacă nu, îl vei tăia.”

10. Isus învăța pe norod într’o sinagogă în ziua Sabatului.

11. Și acolo era o femeie stăpînită de optsprezece ani de un duh de neputință; era gîrbovă, și nu putea nicidecum să-și îndrepte spatelul.

12. Cînd a văzut-o Isus, a chemat-o, și i-a zis: „Femeie, ești deslegată de neputința ta.”

13. Și-a întins mîinile peste ea: îndată s’a îndreptat, și slăvea pe Dumnezeu.

14. Dar fruntașul sinagogii, mîniat că Isus săvîrșise vindecarea aceasta în ziua Sabatului, a luat cuvîntul, și a zis norodului: „Sînt șase zile în cari trebuie să lucreze omul; veniți dar în aceste zile să vă vindecați, și nu în ziua Sabatului!”

15. „Fățarnicilor”, i-a răspuns Domnul; „oare în ziua Sabatului nu-și desleagă fiecare din voi boul sau măgarul dela iesle, și-l duce de-l adapă?”

16. Dar femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam, și pe care Satana o ținea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie deslegată de legătura aceasta în ziua Sabatului?”

17. Pe cînd vorbea El astfel, toți protivnicii Lui au rămas rușinați; și norodul se bucura de toate lucrurile minunate, pe cari le făcea El.

18. El a mai zis: „Cu ce se aseamănă Împărăția lui Dumnezeu, și cu ce o voi asemăna?”

19. Se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om, și l-a aruncat în grădina sa; el a crescut, s’a făcut copac mare, și păsările cerului și-au făcut cuiburi în ramurile lui.”

20. El a zis iarăș: „Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu?”

21. Se aseamănă cu aluatul, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină, pînă s’a dospit toată.”

22. Isus umbla prin cetăți și prin sate, învățînd pe norod, și călătorind spre Ierusalim.

23. Cineva l-a zis: „Doamne, oare puțini sînt ceice sînt pe calea mîntuirii?” El le-a răspuns:

24. „Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strîmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre, și nu vor putea.

25. Odată ce Stăpînul casei Se va scula și va încuia ușa, și voi veți fi afară, și veți începe să bateți la ușă, și să ziceți: „Doamne, Doamne, deschide-nel!” drept răspuns, El vă va zice: „Nu știu de unde sînteți.”

26. Atunci veți începe să ziceți: „Noi am mîncat și am băut în fața Ta, și în ulițele noastre ai învățat pe norod.”

27. Și El va răspunde: „Vă spun că nu știu de unde sînteți; depărtați-vă dela Mine, voi toți lucrătorii fărădelegii.”

28. Va fi plînsul și scrișnirea dinților, cînd veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți proorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară.

29. Vor veni dela răsărit și dela apus, dela miazănoapte și dela miază-zi, și vor șede la masă în Împărăția lui Dumnezeu.

30. Și iată că sînt unii din cei de pe urmă, cari vor fi cei dintîi, și sînt unii din cei dintîi, cari vor fi cei de pe urmă.”

31. În aceeaș zi, au venit cîțiva Farisei, și l-au zis: „Pleacă, și du-Te de aici, căci Irod vrea să Te omoare.”

32. „Duceți-vă”, le-a răspuns El, „și spuneți vulpii aceleia: «Iată că scot dracii, și săvîrșesc vindecări astăzi și mîne, iar a treia zi voi isprăvi.

33. Dar trebuie să umblu astăzi, mîne și poimîne, fiindcă nu se poate ca un prooroc să piară afară din Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimeși la tine; de cîte ori

am vrut să strîng pe fiii tăi, cum îşi strînge găina puii supt aripi, şi n'ăţi vrut!

35. Iată că vi se va lăsa casa pustie; dar vă spun că nu Mă veţi mai vedea, pînă veţi zice: „Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele Domnului!”

14

1. Într'o zi de Sabat, Isus a intrat în casa unuia din fruntaşii Fariseilor, ca să prînzească. Fariseii Îl pîndeau de aproape.
2. Şi înainte Lui era un om bolnav de dropică.
3. Isus a luat cuvîntul, şi a zis învăţătorilor Legii şi Fariseilor: „Oare este îngăduit a vindeca în ziua Săbatului sau nu?”
4. Ei tăceau. Atunci Isus a luat de mîină pe omul acela, l-a vindecat, şi i-a dat drumul.
5. Pe urmă, le-a zis: „Cine dintre voi, dacă-i cade copilul sau boul în fîntînă, nu-l va scoate îndată afară, în ziua Săbatului?”
6. Şi n'au putut să-I răspundă nimic la aceste vorbe.
7. Apoi, cînd a văzut că cei poftiţi la masă alegeau locurile dintîi, le-a spus o pildă. Şi le-a zis:
8. „Cînd eşti poftit de cineva la nuntă, să nu te aşezi la masă în locul dintîi; ca nu cumva, printre cei poftiţi de el, să fie altul mai cu vază decît tine,
9. şi cel ce te-a poftit şi pe tine şi pe el, să vină să-ţi zică: «Dă locul tău omului acestuia.» Atunci, cu ruşine, va trebui să iei locul de pe urmă.
10. Ci, cînd eşti poftit, du-te şi aşează-te în locul cel mai depe urmă; pentruca, atunci cînd va veni cel ce te-a poftit, să-ţi zică: „Prietene, mută-te mai sus.” Lucrul acesta îţi va face cinste înaintea tuturor celor ce vor fi la masă împreună cu tine.
11. Căci oricine se înalţă, va fi smerit; şi cine se smereşte, va fi înălţat.”
12. A zis şi celui ce-L poftise: „Cînd dai un prînz sau o cină, să nu chemi pe prietenii tăi, nici pe fraţii tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii bogăţi, ca nu cumva să te cheme şi ei la rîndul lor pe tine, şi să iei astfel o răsplată pentru ce ai făcut.
13. Ci, cînd dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe şchiopi, pe orbi.
14. Şi va fi fericit de tine, pentrucă ei n'au cu ce să-ţi răsplătească; dar ţi se va răsplăti la învierea celor neprihăniţi.”
15. Unul din ceice şedeau la masă cu El, cînd a auzit aceste vorbe, I-a zis: „Fericit de acela care va prînzi în Împărăţia lui Dumnezeu!”
16. Şi Isus i-a răspuns: „Un om a dat o cină mare, şi a poftit pe mulţi.
17. La ceasul cinei, a trimes pe robul său să spună celor poftiţi: „Veniţi, căci iată că toate sînt gata.”
18. Dar toţi, parcă fuseseră vorbiţi, au început să se desvinovătească. Cel dintîi i-a zis: „Am cumpărat un ogor, şi trebuie să mă duc să-l văd; rogu-te să mă ierţi.”
19. Un altul a zis: „Am cumpărat cinci părechi de boi şi mă duc să-i încerc: iartă-mă, te rog.”
20. Un altul a zis: „Tocmai acum m'am însurat, şi de aceea nu pot veni.”
21. Cînd s'a întors robul, a spus stăpînului său aceste lucruri. Atunci stăpînul casei s'a mîniat, şi a zis robului său: „Du-te degrab în pieţele şi uliţele cetăţii, şi adu aici pe cei săraci, ciungi, orbi şi şchiopi.”
22. La urmă, robul a zis: „Stăpîne, s'a făcut cum ai poruncit, şi tot mai este loc.”
23. Şi stăpînul a zis robului: „Leşi la drumuri şi la garduri, şi pe cei ce-i vei găsi, sileşte-i să intre, ca să mi se umple casa.
24. Căci vă spun că niciunul din cei poftiţi, nu va gusta din cina mea.”
25. Împreună cu Isus mergeau multe noroade. El S'a întors, şi le-a zis:
26. „Dacă vine cineva la Mine, şi nu urăşte pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe fraţii săi, pe surorile sale, ba chiar însuş viaţa sa, nu poate fi ucenicul Meu.
27. Şi oricine nu-şi poartă crucea, şi nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu.
28. Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întîi să-şi facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfîrşească?
29. Pentruca nu cumva, dupăce i-a pus temelia, să nu-l poată sfîrşi, şi toţi ceice-l vor vedea, să înceapă să rîdă de el,

30. și să zică: „Omul acesta a început să zidească, și n’ a putut isprăvi.”
31. Sau care împărat, cînd merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întîi să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui care vine împotriva lui cu douăzeci de mii?
32. Altfel, pe cînd celalt împărat este încă departe, îi trimete o solie să ceară pace.
33. Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.
34. Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde gustul ei de sare, prin ce i se va da înapoi gustul acesta?
35. Atunci nu mai este bună nici pentru pămînt, nici pentru gunoi, ci este aruncată afară. Cine are urechi de auzit, să audă.”

15

1. Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte.
2. Și Fariseii și cărturarii cîrteau și ziceau: „Omul acesta primește pe păcătoși, și mănîncă cu ei.”
3. Dar El le-a spus pilda aceasta:
4. „Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe islaz, și se duce după cea pierdută, pînă cînd o găsește?
5. După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri;
6. și, cînd se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi, și le zice: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută.”
7. Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decît pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți cari n’ au nevoie de pocăință.
8. Sau care femeie, dacă are zece lei (Grecește: drahme.) de argint, și pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa, și nu caută cu băgare de seamă pînă cînd îl găsește?
9. După ce l-a găsit, cheamă pe prietenii și vecinele ei, și zice: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit leul, pe care-l pierdusem.”
10. Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.”
11. El a mai zis: „Un om avea doi fii.
12. Cel mai tînăr din ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere, ce mi se cuvine.” Și tatăl le-a împărțit averea.
13. Nu după multe zile, fiul cel mai tînăr a strîns totul, și a plecat într’ o țară depărtată, unde și-a risipit averea, ducînd o viață destrăbălată.
14. După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.
15. Atunci s’ a dus și s’ a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii.
16. Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele, pe cari le mînceau porcii, dar nu i le da nimeni.
17. Și-a venit în fire, și a zis: „Cîți argați ai tatălui meu au belșug de pîne, iar eu mor de foame aici!
18. Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta,
19. și nu mai sînt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.”
20. Și s’ a sculat, și a plecat la tatăl său. Cînd era încă departe, tatăl său l-a văzut, și i s’ a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui, și l-a sărutat mult.
21. Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sînt vrednic să mă chem fiul tău.”
22. Dar tatăl a zis robilor săi: «Aduceți repede haina cea mai bună, și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget, și încălțăminte în picioare.
23. Aduceți vițelul cel îngrășat, și tăiați-l. Să mîncăm și să ne veselim;
24. căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit.” Și au început să se veselească.
25. Fiul cel mai mare era la ogor. Cînd a venit și s’ a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri.
26. A chemat pe unul din robi, și a început să-l întrebe ce este.

27. Robul acela i-a răspuns: „Fratele tău a venit înapoi, și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăș sănătos și bine.”
28. El s'a întăritat de mînie, și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară, și l-a rugat să intre.
29. Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: «Iată, eu îți slujesc ca un rob de afitia ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă veselesc cu prietenii mei;
30. iar cînd a venit acest fiu al tău, care ți-a mîncat averea cu femeile desfrîmate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.”
31. „Fiule”, i-a zis tatăl, «tu întotdeauna ești cu mine, și tot ce am eu este al tău.
32. Dar trebuia să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut și a fost găsit.”

16

1. Isus a mai spus ucenicilor Săi: „Un om bogat avea un ispravnic, care a fost pîrît la el că-i risipește averea.
2. El l-a chemat, și i-a zis: „Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă-ți socoteala de isprăvnicia ta, pentru că nu mai poți fi ispravnic.”
3. Ispravnicul și-a zis: „Ce am să fac, dacă îmi ia stăpînul isprăvnicia? Să sap, nu pot; să cerșesc, mi-e rușine.
4. Știu ce am să fac, pentru că, atunci cînd voi fi scos din isprăvnicie, ei să mă primească în casele lor.”
5. A chemat pe fiecare din datornicii stăpînului său, și a zis celui dintîi: „Cît ești dator stăpînului meu?”
6. „O sută de măsuri de untdelemn”, a răspuns el. Și i-a zis: „Ia-ți zapisul, și șezi degrabă de scrie cincizeci.”
7. Apoi a zis altuia: „Dar tu, cît ești dator?” „O sută de măsuri de grîu”, a răspuns el. Și i-a zis: „Ia-ți zapisul, și scrie optzeci.”
8. Stăpînul lui a lăudat pe ispravnicul nedrept, pentru că lucruse înțelepțește. Căci fiii veacului acestuia, față de semenii lor, sînt mai înțelepți decît fiii luminii.
9. Și Eu vă zic: Faceți-vă prieteni cu ajutorul bogățiilor nedrepte, pentru că atunci cînd veți muri, să vă primească în corturile vecinice.
10. Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept și în cele mari.
11. Deci, dacă n'ați fost credincioși în bogățiile (Grecește: Mamona.) nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății?
12. Și dacă n'ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?
13. Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpîni; căci sau va urî pe unul și va iubi pe celalt, sau va ținea numai la unul și va nesocoti pe celalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.”
14. Fariseii, cari erau iubitori de bani, ascultau și ei toate lucrurile acestea, și își băteau joc de El.
15. Isus le-a zis: „Voi căutați să vă arătați neprihăniți înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile; pentru că ce este înălțat între oameni, este o urîciune înaintea lui Dumnezeu.
16. Legea și proorocii au ținut pînă la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește: și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală.
17. Este mai lesne să treacă cerul și pămîntul decît să cadă o singură frîntură de slovă din Lege.
18. Oricine își lasă nevasta și ia pe alta de nevestă, preacurvește; și cine ia de nevestă pe cea lăsată de bărbatul ei, preacurvește.
19. „Era un om bogat, care se îmbrăca în porfiră și în suptire; și în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire.
20. La ușa lui, zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube.
21. Și dorea mult să se sature cu fărămiturile, cari cădeau de la masa bogatului; pînă și cîinii veneau și-i lingeau bubele.
22. Cu vremea săracul a murit; și a fost dus de îngerii în sînul lui Avraam. A murit și bogatul, și l-au

îngropat.

23. Pe cînd era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam, și pe Lazăr în sînul lui,

24. și a strigat: „Părinte Avraame, fie-ți milă de mine, și trimete pe Lazăr să-și moaie vîrful degetului în apă, și să-mi răcorească limba; căci grozav sînt chinuit în văpaia aceasta.”

25. „Fiule”, i-a răspuns Avraam, „adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat lucrurile bune, și Lazăr și-a luat pe cele rele; acum aici, el este mîngîiat, iar tu ești chinuit.

26. Pe lîngă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar avea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată.”

27. Bogatul a zis: „Rogu-te dar, părinte Avraame, să trimeteți pe Lazăr în casa tatălui meu;

28. căci am cinci frați, și să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.”

29. Avraam a răspuns: „Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei.”

30. „Nu, părinte Avraame”, a zis el; „ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.”

31. Și Avraam i-a răspuns: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.”

17

1. Isus a zis ucenicilor Săi: „Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin!

2. Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gît, și să fie aruncat în mare, decît să facă pe unul din acești micuți să păcătuiască.

3. Luați seama la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, mustră-! Și dacă-i pare rău, iartă-!

4. Și chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi, și de șapte ori pe zi se întoarce la tine și zice: „Îmi pare rău!” - să-l ierți.

5. Apostolii au zis Domnului: „Mărește-ne credința!”

6. Și Domnul a zis: „Dacă ați avea credință cît un grăunte de muștar, ați zice dudului acestuia: „Desrădăcinează-te și sădește-te în mare”, și v'ar asculta.

7. Cine dintre voi, dacă are un rob, care ară sau paște oile, îi va zice, cînd vine dela cîmp: „Vino îndată, și șezi la masă?”

8. Nu-i va zice mai degrabă: „Gătește-mi să mănînc, încinge-te, și slujește-mi pînă voi mînca și voi bea eu; după aceea, vei mînca și vei bea și tu?”

9. Va rămînea el îndatorat față de robul acela, pentru că robul a făcut ce-i fusese poruncit? Nu cred.

10. Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s'a poruncit, să ziceți: „Sîntem niște robi netrebnici; am făcut ce eram datori să facem.”

11. Isus mergea spre Ierusalim, și a trecut printre Samaria și Galilea.

12. Pe cînd intra într'un sat, L-au întîmpinat zece leproși. Ei au stătut departe,

13. și-au ridicat glasul, și au zis: „Isuse, Învățătorule, ai milă de noi!”

14. Cînd i-a văzut Isus, le-a zis: „Duceți-vă* și arătați-vă preoților!” Și pe cînd se duceau, au fost curățiți.

15. Unul din ei, cînd s'a văzut vindecat, s'a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare.

16. S'a aruncat cu fața la pămînt la picioarele lui Isus, și I-a mulțămît. Era Samaritean.

17. Isus a luat cuvîntul, și a zis: „Oare n'au fost curățiți toți cei zece? Dar ceilalți nouă, unde sînt?”

18. Nu s'a găsit decît străinul acesta să se întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu?”

19. Apoi i-a zis: „Scoală-te și pleacă; credința ta te-a mîntuit.”

20. Fariseii au întrebat pe Isus cînd va veni Împărăția lui Dumnezeu. Drept răspuns, El le-a zis: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile.

21. Nu se va zice: „Uite-o aici”, sau: „Uite-o acolo!” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru.”

22. Și a zis ucenicilor: „Vor veni zile cînd veți dori să vedeți una din zilele Fiului omului, și n'o veți vedea.

23. Vi se va zice: „Iată-L aici, iată-L acolo!” Să nu vă duceți, nici să nu-i urmați.
24. Căci, cum iese fulgerul și luminează dela o margine a cerului pînă la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa.
25. Dar mai întîi trebuie să sufere multe, și să fie lepădat de neamul acesta.
26. Ce s'a întîmplat în zilele lui Noe, se va întîmpla la fel și în zilele Fiului omului:
27. mîncău, beau, se însurau și se măritau pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.
28. Ce s'a întîmplat în zilele lui Lot, se va întîmpla aidoma: oamenii mîncău, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau;
29. dar, în ziua cînd a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți.
30. Tot așa va fi și în ziua cînd Se va arăta Fiul omului.
31. În ziua aceea, cine va fi pe acoperișul casei, și își va avea vasele în casă, să nu se pogoare să le ia; și cine va fi pe cîmp, de asemenea, să nu se mai întoarcă.
32. Aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot.
33. Oricine va căuta să-și scape viața, o va pierde; și oricine o va pierde, o va găsi.
34. Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în acelaș pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat;
35. două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată.
36. Doi bărbați vor fi la cîmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.”
37. Ucenicii L-au întreat: „Unde, Doamne?” Iar El a răspuns: „Unde va fi trupul acolo se vor strînge vulturii.”

18

1. Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat, și să nu se lase.
2. El le-a zis: „Într'o cetate era un judecător, care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina.
3. În cetatea aceea era și o văduvă, care venea des la el, și-i zicea: „Fă-mi dreptate în cearta cu pîrîșul meu.”
4. Multă vreme n'a voit să-i facă dreptate. Dar în urmă, și-a zis: „Măcar că de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mă rușinez,
5. totuș, pentru că văduva aceasta mă tot necăjește, îi voi face dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul.”
6. Domnul a adăogat: „Auziți ce zice judecătrul nedrept?
7. Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, cari strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei?
8. Vă spun că le va face dreptate în curînd. Dar cînd va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pămînt?”
9. A mai spus și pilda aceasta pentru unii cari se încredeau în ei înșiși că sînt neprihăniți, și disprețuiau pe ceilalți.
10. „Doi oameni s'au suit la Templu să se roage; unul era Fariseu, și altul vameș.
11. Fariseul sta în picioare, și a început să se roage în sine astfel: „Dumnezeule, Îți mulțămesc că nu sînt ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrepti, preacurvari sau chiar ca vameșul acesta.
12. Eu postesc de două ori pe săptămîină, dau zeciuială din toate veniturile mele.”
13. Vameșul sta departe, și nu îndrăznea nici ochii să și-i ridice spre cer; ci se bătea în piept, și zicea: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!”
14. Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s'a pogorît acasă socotit neprihănit decît celalt. Căci oricine se înalță, va fi smerit; și oricine se smerește, va fi înălțat.”
15. I-au adus și niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii, cînd au văzut lucrul acesta, au certat pe aceia cari-i aduceau.
16. Isus a chemat la Sine pe copilași, și a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriti; căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei.
17. Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu niciun chip nu

va intra în ea.”

18. Un fruntaș a întrebat pe Isus: „Bunule Învățător, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața vecinică?”
19. „Pentruce Mă numești bun?” i-a răspuns Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.
20. Știi poruncile: „Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.”
21. „Toate aceste lucruri,” I-a zis el, „le-am păzit din tinerețea mea.”
22. Când a auzit Isus aceste vorbe, i-a zis: „Îți mai lipsește un lucru: vinde tot ce ai, împarte la săraci, și vei avea o comoară în ceruri. Apoi, vino și urmează-Mă.”
23. Când a auzit el aceste cuvinte, s'a întristat de tot; căci era foarte bogat.
24. Isus a văzut că s'a întristat de tot, și a zis: „Cît de anevoie vor intra în Împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții!
25. Fiindcă mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu.”
26. Cei ce-L ascultau, au zis: „Atunci cine poate fi mântuit?”
27. Isus a răspuns: „Ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu.”
28. Atunci Petru a zis: „Iată că noi am lăsat totul, și Te-am urmat.”
29. Și Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să-și fi lăsat casa, sau nevasta, sau frații, sau părinții, sau copiii, pentru Împărăția lui Dumnezeu,
30. și să nu primească mult mai mult în veacul acesta de acum, iar în veacul viitor, viața vecinică.”
31. Isus a luat cu Sine pe cei doisprezece, și le-a zis: „Iată că ne suim la Ierusalim, și tot ce a fost scris prin prooroci despre Fiul omului, se va împlini.
32. Căci va fi dat în mâna Neamurilor; Îl vor batjocori, Îl vor ocări, Îl vor scuipa;
33. și, după ce-L vor bate cu nuiele, Îl vor omorî, dar a treia zi va învia.”
34. Ei n'au înțeles nimic din aceste lucruri: căci vorbirea aceasta era ascunsă pentru ei, și nu pricepeau ce le spunea Isus.
35. Pe când Se apropia Isus de Ierihon, un orb ședea lângă drum și cerșea.
36. Când a auzit norodul trecînd, a întrebat ce este.
37. I-au spus: „Trece Isus din Nazaret.”
38. Și el a strigat: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”
39. Ceice mergeau înainte, îl certau să tacă; dar el țipa și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!”
40. Isus S'a oprit, și a poruncit să-l aducă la El; și, după ce s'a apropiat, l-a întrebat:
41. „Ce vrei să-ți fac?” „Doamne,” a răspuns el, „să-mi capăt vederea.”
42. Și Isus i-a zis: „Capătă-ți vederea. Credința ta te-a mântuit.”
43. Numai decît, orbul și-a căpătat vederea, și a mers după Isus, slăvind pe Dumnezeu. Tot norodul, cînd a văzut cele întîmplate, a dat laudă lui Dumnezeu.

19

1. Isus a intrat în Ierihon, și trecea prin cetate.
2. Și un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameșilor,
3. căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de statură.
4. A alergat înainte, și s'a suit într'un dud ca să-L vadă; pentru că pe drumul acela avea să treacă.
5. Isus, cînd a ajuns la locul acela, și-a ridicat ochii în sus, și i-a zis: „Zachee, dă-te jos de grabă, căci astăzi trebuie să rămîn în casa ta.”
6. Zacheu s'a dat jos în grabă, și L-a primit cu bucurie.
7. Când au văzut lucrul acesta, toți cîrteau și ziceau: „A intrat să găzduiască la un om păcătos !”
8. Dar Zacheu a stătut înaintea Domnului, și I-a zis : „Iată, Doamne, jumătate din avuția mea o dau săracilor; și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit.”
9. Isus i-a zis: „Astăzi a intrat mîntuirea în casa aceasta, căci și el este fiul lui Avraam.
10. Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mîntuiască ce era pierdut.”
11. Pe cînd ascultau ei aceste lucruri, Isus a mai spus o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, și ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu are să se arate îndată.

12. Deci a zis: „Un om de neam mare s'a dus într'o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție, și apoi să se întoarcă.
13. A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli (Grecește: mine.), și le-a zis: „Puneți-i în negoț pînă mă voi întoarce.”
14. Dar cetățenii lui îl urau; și au trimis după el o solie să-i spună : „Nu vrem ca omul acesta să împărătească peste noi.”
15. Cînd s'a întors înapoi, după ce își luase împărăția, a spus să cheme pe robii aceia, cărora le dăduse banii, ca să vadă cît cîștigase fiecare cu ei din negoț.
16. Cel dintîi a venit, și i-a zis: „Doamne, polul tău a mai adus zece poli.”
17. El i-a zis: „Bine, rob bun; fiindcă ai fost credincios în puține lucruri, primește cîrmuirea a zece cetăți.”
18. A venit al doilea, și i-a zis: „Doamne, polul tău a mai adus cinci poli.”
19. El i-a zis și lui: „Primește și tu cîrmuirea a cinci cetăți.”
20. A venit un altul, și i-a zis: „Doamne, iată-ți polul, pe care l-am păstrat învelit într'un ștergar;
21. căci m'am temut de tine, fiindcă ești un om aspru; iei ce n'ai pus, și seceri ce n'ai sămănat.”
22. Stăpînul i-a zis: „Rob rău; te voi judeca după cuvintele tale. Știai că sînt un om aspru, care iau ce n'am pus și secer ce n'am sămănat;
23. atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarafî, pentruca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobîndă?”
24. Apoi a zis celor ce erau de față: „Luați-i polul, și dați-l celui ce are zece poli.”
25. „Doamne”, i-au zis ei, „el are zece poli.”
26. Iar el le-a zis: „Vă spun că celui ce are, i se va da; dar dela cel ce n'are, se va lua chiar și ce are.
27. Cît despre vrăjmașii mei, cari n'au vrut să împărătesc eu peste ei, aduceți-i înoace, și tăiați-i înaintea mea.”
28. După ce a vorbit astfel, Isus a pornit în frunte și Se suia spre Ierusalim.
29. Cînd S'a apropiat de Betfaghe și de Betania, înspre muntele numit al Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi,
30. și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Cînd veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n'a încălecat nimeni niciodată: deslegați-l, și aduceți-Mi-l.
31. Dacă vă va întreba cineva: «Pentruce-l deslegați?» să-i spuneți așa: «Pentrucă Domnul are trebuință de el.”
32. Ceice fuseseră trimiși, s'au dus și au găsit așa cum le spusese Isus.
33. Pe cînd deslegau măgărușul, stăpînii lui le-au zis: „Pentruce deslegați măgărușul?”
34. Ei au răspuns: „Domnul are trebuință de el.”
35. Și au adus măgărușul la Isus. Apoi și-au aruncat hainele pe el, și au așezat pe Isus, călare deasupra.
36. Pe cînd mergea Isus, oamenii își așterneau hainele pe drum.
37. Și cînd S'a apropiat de Ierusalim, spre pogorișul muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile, pe cari le văzuseră.
38. Ei ziceau: „Binecuvîntat este Împăratul care vine în Numele Domnului! Pace în cer, și slavă în locurile prea înalte!”
39. Unii Farisei, din norod, au zis lui Isus: „Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii!”
40. Și El a răspuns: „Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga.”
41. Cînd S'a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plîns pentru ea,
42. și a zis: „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, cari puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sînt ascunse de ochii tăi.
43. Vor veni peste tine zile, cînd vrăjmașii tăi te vor înconjura cu șanțuri, te vor împresura, și te vor strînge din toate părțile:
44. te vor face una cu pămîntul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentrucă n'ai cunoscut vremea cînd ai fost cercetată.”
45. În urmă a intrat în Templu, și a început să scoată afară pe ceice vindeau și cumpărau în el.

46. Și le-a zis: „Este scris: „Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.”
47. Isus învăța în toate zilele pe norod în Templu. Și preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrînii norodului căutau să-L omoare;
48. dar nu știau cum să facă, pentru că tot norodul Îi sorbea vorbele de pe buze.

20

1. Într'una din acele zile, cînd învăța Isus norodul în Templu și propovăduia Evanghelia, au venit deodată la El preoții cei mai de seamă și cărturarii, cu bătrînii,
2. și i-au zis: „Spune-ne, cu ce putere faci Tu aceste lucruri, sau cine Ți-a dat puterea aceasta?”
3. Drept răspuns, El le-a zis: „Am să vă pun și Eu o întrebare. Spuneți-Mi:
4. Botezul lui Ioan venea din cer sau dela oameni?”
5. Dar ei cugetau astfel între ei: „Dacă răspundem: „Din cer”, va zice: „Atunci de ce nu l-ați crezut?”
6. Și dacă răspundem: „Dela oameni”, tot norodul ne va ucide cu pietre; căci este încredințat că Ioan era un prooroc.”
7. Atunci au răspuns că nu știu de unde venea botezul lui Ioan.
8. Și Isus le-a zis: „Nici Eu n'am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.”
9. Apoi a început să spună norodului pilda aceasta: „Un om a sădit o vie, a arendat-o unor vieri și a plecat într'o altă țară, pentru o vreme îndelungată.
10. La vremea rodurilor, a trimes la vieri un rob, ca să-i dea partea lui din rodul viei. Vierii l-au bătut, și l-au trimes înapoi cu mîinile goale.
11. A mai trimes un alt rob; ei l-au bătut și pe acela, l-au batjocorit, și l-au trimes înapoi cu mîinile goale.
12. A mai trimes un al treilea rob; ei l-au rănit și pe acela, și l-au scos afară.
13. Stăpînul viei a zis: „Ce să fac? Am să trimet pe fiul meu prea iubit; poate că îl vor primi cu cinste.”
14. Dar vierii, cînd l-au văzut, s'au sfătuit între ei, și au zis: „Iată moștenitorul; veniți să-l ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.”
15. Și l-au scos afară din vie, și l-au omorît. Acum, ce le va face stăpînul viei?
16. Va veni, va pierde pe vierii aceia, și via o va da altora.” Cînd au auzit ei cuvintele acestea, au zis: „Nicidecum!”
17. Dar Isus i-a privit drept în față, și a zis: „Ce însemnează cuvintele acestea, cari au fost scrise: „Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului?”
18. Oricine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea: și pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera?”
19. Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau să pună mîna pe El, chiar în ceasul acela, dar se temeau de norod. Pricepuseră că Isus spusese pilda aceasta împotriva lor.
20. Au început să pîndească pe Isus; și au trimes niște iscoditori, cari se prefăceau că sînt neprihăniți, ca să-L prindă cu vorba și să-L dea pe mîna stăpînirii și pe mîna puterii dregătorului.
21. Iscoditorii aceștia L-au întreat: „Învățătorule, știm că vorbești și înveți pe oameni drept, și că nu cauți la fața oamenilor, ci-i înveți calea lui Dumnezeu în adevăr.
22. Se cuvine să plătim bir Cezarului sau nu?”
23. Isus le-a priceput viclenia, și le-a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiți?
24. Arătați-Mi un ban (Grecește: dinar.). Al cui chip, și ale cui slove sînt scrise pe el?” „Ale Cezarului” au răspuns ei.
25. Atunci El le-a zis: „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.”
26. Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea norodului; ci, mirați de răspunsul Lui, au tăcut.
27. Unii din Saducheii, cari zic că nu este înviere, s'au apropiat și au întreat pe Isus:
28. „Învățătorule, iată ce ne-a scris Moise: „Dacă moare fratele cuiva, avînd nevastă, dar fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta lui, și să ridice urmaș fratelui său.”

29. Au fost dar șapte frați. Cel dintîi s'a însurat, și a murit fără copii.
30. Pe nevasta lui, a luat-o al doilea; și a murit și el fără copii.
31. A luat-o și al treilea, și tot așa toți șapte; și au murit fără să lase copii.
32. La urma tuturor, a murit și femeia.
33. Deci, la înviere, nevasta căruia dintre ei va fi femeia? Fiindcă toți șapte au avut-o de nevastă."
34. Isus le-a răspuns: „Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită;
35. dar cei ce vor fi găsiți vrednici să aibă parte de veacul viitor și de învierea dintre cei morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita.
36. Pentrucă nici nu vor putea muri, căci vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.
37. Dar că morții înviază, a arătat însuși Moise, în locul unde este vorba despre „Rug”, cînd numește pe Domnul: „Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.”
38. Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți sînt vii.”
39. Unii din cărturari au luat cuvîntul, și au zis: „Învățătorule, bine ai zis.”
40. Și nu mai îndrăzneau să-I mai pună nici o întrebare.
41. Isus le-a zis: „Cum se zice că Hristosul este fiul lui David?
42. Căci însuș David zice în Cartea Psalmilor: „Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea,
43. pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi supt picioarele Tale.”
44. Deci David Îl numește Domn; atunci cum este El fiul lui?”
45. Atunci a zis ucenicilor Săi, în auzul întregului norod:
46. „Păziți-vă de cărturari, căroră le place să se plimbe în haine lungi, și să le facă lumea plecăciuni prin piețe; ei umblă după scaunele dintîi în sinagogi, și după locurile dintîi la ospete;
47. și casele văduvelor le mănîncă, în timp ce, de ochii lumii, fac rugăciuni lungi. De aceea vor lua o mai mare osîndă.”

21

1. Isus Și-a ridicat ochii, și a văzut pe niște bogați cari își aruncau darurile în vistierie.
2. A văzut și pe o văduvă săracă, aruncînd acolo doi bănuți.
3. Și a zis: „Adevărat vă spun, că această văduvă săracă a aruncat mai mult decît toți ceilalți;
4. căci toți aceștia au aruncat la daruri din prisosul lor; dar ea a aruncat din sărăcia ei, tot ce avea ca să trăiască.”
5. Pe cînd vorbeau unii despre Templu, că era împodobit cu pietre frumoase și daruri, Isus a zis:
6. „Vor veni zile cînd, nu va rămînea aici piatră pe piatră, care să nu fie dărîmată.”
7. „Învățătorule”, L-au întreat ei, „cînd se vor întîmpla toate aceste lucruri? Și care va fi semnul cînd se vor întîmpla aceste lucruri?”
8. Isus a răspuns: „Băgați de seamă să nu vă amăgească cineva. Căci vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu sînt Hristosul”, și „Vremea se apropie.” Să nu mergeți după ei.
9. Cînd veți auzi de războaie și de răscoale, să nu vă spăimîntați; pentrucă întîi trebuie să se întîmple aceste lucruri. Dar sfîrșitul nu va fi îndată.
10. „Apoi”, le-a zis El, „un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății.
11. Pe alocurea vor fi mari cutremure de pămînt, foamete și ciumi; vor fi arătări înspăimîntătoare, și semne mari în cer.
12. Dar înainte de toate acestea, vor pune mîinile pe voi, și vă vor prigoni: vă vor da pe mîna sinagogelor, vă vor arunca în temnițe, vă vor tîrî înaintea împăraților și înaintea dregătorilor, din pricina Numelui Meu.
13. Aceste lucruri vi se vor întîmpla ca să fiți mărturie.
14. Țineți bine minte, să nu vă gîndiți mai dinainte ce veți răspunde;
15. căci vă voi da o gură și o înțelepciune, căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotriva toți protivnicii voștri.
16. Veți fi dați în mîinile lor pînă și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri; și vor omorî pe mulți

dintre voi.

17. Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu.
18. Dar nici un păr din cap nu vi se va pierde.
19. Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre.
20. Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.
21. Atunci, cei din Iudea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el, și cei de prin ogoare să nu intre în el.
22. Căci zilele acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se îplinească tot ce este scris.
23. Vai de femeile cari vor fi însărcinate, și de cele ce vor da țăță în acele zile! Pentru că va fi o strîmtorare mare în țară, și mînie împotriva norodului acestuia.
24. Vor cădea supt ascuțișul săbiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, pînă se vor împlini vremurile neamurilor.
25. Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pămînt va fi strîmtorare printre neamuri, cari nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor;
26. oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întîmpla pe pămînt; căci puterile cerurilor vor fi clătinate.
27. Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere și slavă mare.
28. Când vor începe să se întîmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.”
29. Și le-a spus o pildă: „Vedeți smochinul și toți copacii.
30. Când înfrunzesc, și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape.
31. Tot așa, când veți vedea întîmplîndu-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.
32. Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, pînă cînd se vor împlini toate aceste lucruri.
33. Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
34. Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mîncare și băutură, și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră.
35. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți ceice locuiesc pe toată fața pămîntului.
36. Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, cari se vor întîmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.”
37. Ziua, Isus învăța pe norod în Templu, iar noaptea Se ducea de o petrecea în muntele care se cheamă muntele Măslinilor.
38. Și tot norodul venea dis de dimineață la El în Templu, ca să-L asculte.

22

1. Praznicul azimilor, numit Paștele, se apropia.
2. Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau un mijloc cum să omoare pe Isus; căci se temeau de norod.
3. Dar Satana a intrat în Iuda, zis și Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece.
4. Iuda s'a dus să se înțeleagă cu preoții cei mai de seamă și cu căpeteniile străjerilor Templului cum să-L dea în mîinile lor.
5. Ei s'au bucurat, și au căzut la învoială să-i dea bani.
6. După ce le-a făgăduit că li-L va da în mîni, Iuda căuta un prilej nimerit să dea pe Isus în mîinile lor, fără știrea norodului.
7. Ziua praznicului Azimilor, în care trebuiau jertfite Paștele, a venit.
8. Și Isus a trimes pe Petru și pe Ioan, și le-a zis: „Duceți-vă de pregătiți-ne Paștele, ca să mîncăm.”
9. „Unde voiești să pregătim?” L-au întrebat ei.
10. El le-a răspuns: „Iată, cînd veți intra în cetate, vă va ieși înainte un om, ducînd un ulcior cu apă; mergeți după el în casa în care va intra,
11. și spuneți stăpînului casei: „Învățătorul îți zice: Unde este odaia pentru oaspeți, în care să mîncăm Paștele cu ucenicii Mei?”

12. Și are să vă arate o odae mare de sus, așternută gata: acolo să pregătiți Paștele.”
13. Ei au plecat, și au găsit așa cum le spusese El. Și au pregătit Paștele.
14. Când a sosit ceasul, Isus a șezut la masă cu cei doisprezece apostoli.
15. El le-a zis: „Am dorit mult să mănînc Paștele acestea cu voi înainte de patima Mea;
16. căci vă spun, că de acum încolo, nu le voi mai mînca, pînă la împlinirea lor în Împărăția lui Dumnezeu.”
17. Și a luat un pahar, a mulțămît lui Dumnezeu, și a zis: „Luați paharul acesta, și împărțiți-l între voi;
18. pentru că vă spun că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viței, pînă cînd va veni Împărăția lui Dumnezeu.”
19. Apoi a luat pîne; și, după ce a mulțămît lui Dumnezeu, a frînt-o, și le-a dat-o zicînd: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”
20. Tot astfel, după ce au mîncat, a luat paharul, și li l-a dat, zicînd: „Acest pahar este legămîntul cel nou, făcut în sîngele Meu, care se varsă pentru voi.”
21. „Dar iată că mîna vînzătorului Meu este cu Mine la masa aceasta.
22. Negreșit, Fiul omului Se duce, după cum este rînduit. Dar vai de omul acela prin care este vîndut El!”
23. Și au început să se întrebe unii pe alții cine din ei să fie acela care va face lucrul acesta.
24. Între apostoli s’ a iscat și o ceartă, ca să știe care din ei avea să fie socotit ca cel mai mare?
25. Isus le-a zis: „Împărații Neamurilor domnesc peste ele; și celorce le stăpînesc, li se dă numele de binefăcători.
26. Voi să nu fiți așa. Ci cel mai mare dintre voi, să fie ca cel mai mic; și celce cîrmuiește, ca celce slujește.
27. Căci care este mai mare: cine stă la masă, sau cine slujește la masă? Nu cine stă la masă? Și Eu totuș, sînt în mijlocul vostru ca celce slujește la masă.
28. Voi sînteți aceia, cari ați rămas neconținut cu Mine în încercările Mele.
29. De aceea vă pregătesc Împărăția, după cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o Mie,
30. ca să mîncați și să beți la masa Mea în Împărăția Mea, și să ședeți pe scaune de domnie, ca să judecați pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.”
31. Domnul a zis: „Simone, Simone, Satana v’ a cerut să vă cearnă ca grîul.
32. Dar Eu M’ am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.”
33. „Doamne”, I-a zis Petru, „cu Tine sînt gata să merg chiar și în temniță și la moarte.”
34. Și Isus i-a zis: „Petre, îți spun că nu va cînta astăzi cocoșul, pînă te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoști.”
35. Apoi le-a mai zis: „Cînd v’ am trimes fără pungă, fără traistă, și fără încălțăminte, ați dus voi lipsă de ceva? „De nimic”, I-au răspuns ei.
36. Și El le-a zis: „Acum, dimpotrivă, cine are o pungă, s’ o ia; cine are o traistă, deasemenea s’ o ia; și cine n’ are sabie, să-și vîndă haina, și să-și cumpere o sabie.
37. Căci vă spun că trebuie să se îplinească cu Mine aceste cuvinte scrise: „El a fost pus în numărul celor fărădelege.” Și lucrurile privitoare la Mine, sînt gata să se îplinească.”
38. „Doamne”, I-au zis ei, „iată aici două săbii.” Și El le-a zis: „Destul!”
39. După ce a ieșit afară, S’ a dus, ca de obicei, în muntele Măslinilor. Ucenicii Lui au mers după El.
40. Cînd a ajuns la locul acela, le-a zis: „Rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.”
41. Apoi S’ a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenuncheat, și a început să Se roage,
42. zicînd: „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta dela Mine! Totuș, făcă-se nu voia Mea, ci a Ta.”
43. Atunci I s’ a arătat un înger din cer, ca să-L întărească.
44. A ajuns într’ un chin ca de moarte, și a început să Se roage și mai fierbinte; și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sînge, cari cădeau pe pămînt.
45. După ce S’ a rugat, S’ a sculat, și a venit la ucenici; i-a găsit adormiți de întristare,
46. și le-a zis: „Pentru ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.”
47. Pe cînd grația El încă, iată că a venit o gloată. Și cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece,

- mergea în fruntea lor. El s'a apropiat de Isus, ca să-L sărute.
48. Și Isus i-a zis: „Iudo, cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?”
49. Ceice erau cu Isus, au văzut ce avea să se întâmple, și au zis: „Doamne, să lovim cu sabia?”
50. Și unul din ei a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea dreaptă.
51. Dar Isus a luat cuvîntul, și a zis: „Lăsați-i! Pînă aici!” Și S'a atins de urechea omului aceluia, și l-a vindecat.
52. Isus a zis apoi preoților celor mai de seamă, căpeteniilor străjerilor Templului și bătrînilor, cari veniseră împotriva Lui: „Ați ieșit după Mine ca după un tâlhar, cu săbii și cu ciomege?”
53. În toate zilele eram cu voi în Templu, și n'ați pus mîna pe Mine. Dar acesta este ceasul vostru și puterea întunecului.”
54. După ce au pus mîna pe Isus, L-au dus și L-au băgat în casa marelui preot. Petru mergea după El de departe.
55. Au aprins un foc în mijlocul curții și au șezut jos. Petru s'a așezat și el printre ei.
56. O slujnică l-a văzut cum ședea la para focului, s'a uitat țintă la el, și a zis: „Și omul acesta era cu El.”
57. Dar Petru s'a lepădat, și a zis: „Femeie, nu-L cunosc.”
58. Peste puțin, l-a văzut un altul și a zis: „Și tu ești unul din oamenii aceia.” Iar Petru a zis: „Omule, nu sînt dintre ei.”
59. Cam după un ceas, un altul întărea acelaș lucru, și zicea: „Nu mai încape îndoială că și omul acesta era cu El, căci este Galilean.”
60. Petru a răspuns: „Omule, nu știu ce zici.” Chiar în clipa aceea, pe cînd vorbea el încă, a cîntat cocoșul.
61. Domnul S'a întors, și S'a uitat țintă la Petru. Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Domnul: „Înainte ca să cînte cocoșul te vei lepăda de Mine de trei ori.”
62. Și a ieșit afară, și a plîns cu amar.
63. Oamenii, cari păzeau pe Isus, Îl batjocoreau și-L băteau.
64. L-au legat la ochi, Îl loveau peste față, și-L întrebau, zicînd: „Proorocește, cine Te-a lovit?”
65. Și rosteau împotriva Lui multe alte batjocori.
66. Cînd s'a făcut ziuă, bătrîni norodului, preoții cei mai de seamă și cărturarii s'au adunat împreună, și au adus pe Isus în Soborul lor. Ei l-au zis:
67. „Dacă ești Tu Hristosul, spune-ne!” Isus le-a răspuns: „Dacă vă voi spune, nu veți crede;
68. și dacă vă voi întreba, nu-Mi veți răspunde, nici nu-Mi veți da drumul.
69. Deacum încolo, Fiul omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu.”
70. Toți au zis: „Ești Tu dar Fiul lui Dumnezeu?” Și El le-a răspuns: „Așa cum o spuneți; da, sînt.”
71. Atunci ei au zis: „Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înșine am auzit-o din gura Lui.”

23

1. S'au sculat toți, și au dus pe Isus înaintea lui Pilat.
2. Și au început să-L pîrască, și să zică: „Pe omul acesta l-am găsit ațîțînd neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului, și zicînd că el este Hristosul, Împăratul.”
3. Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul Iudeilor?” „Da”, i-a răspuns Isus, „sînt.”
4. Pilat a zis preoților celor mai de seamă și noroadelor: „Eu nu găsesc nicio vină în omul acesta.”
5. Dar ei stăruiau și mai mult, și ziceau: „Întărită norodul, și învață pe oameni prin toată Iudea, din Galilea, unde a început, pînă aici.”
6. Cînd a auzit Pilat de Galilea, a întrebat dacă omul acesta este Galilean.
7. Și cînd a aflat că este de supt stăpînirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea.
8. Irod, cînd a văzut pe Isus, s'a bucurat foarte mult; căci de mult dorea să-L vadă, din pricina celor auzite despre El; și nădăjduia să-L vadă făcînd vreo minune.
9. I-a pus multe întrebări; dar Isus nu i-a răspuns nimic.
10. Preoții cei mai de seamă și cărturarii stăteau acolo, și-L pîrau cu înferbîntare.

11. Irod, cu ostașii lui de pază, se purtau cu El cu dispreț; și, după ce și-a bătut joc de El, și L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimis înapoi la Pilat.
12. În ziua aceea, Irod și Pilat s'au împrietenit unul cu altul, căci erau învrăjbiți între ei mai înainte.
13. Pilat a strâns pe preoții cei mai de seamă, pe fruntași și pe norod,
14. și le-a zis: „Mi-ați adus înainte pe omul acesta ca pe unul care ațîță norodul la răscoală. Și iată că, după ce l-am cercetat cu deamăruntul, înaintea voastră, nu l-am găsit vinovat de niciunul din lucrurile de cari-l pîrîți.
15. Nici Irod nu i-a găsit nici o vină, căci ni l-a trimis înapoi; și iată că omul acesta n'a făcut nimic vrednic de moarte.
16. Eu deci, după ce voi pune să-l bată, îi voi da drumul.”
17. La fiecare praznic al Paștelor, Pilat trebuia să le slobozească un întemnițat.
18. Ei au strigat cu toții într'un glas: „La moarte cu omul acesta, și slobozește-ne pe Baraba!”
19. Baraba fusese aruncat în temniță pentru o răscoală, care avusese loc în cetate, și pentru un omor.
20. Pilat le-a vorbit din nou, cu gând să dea drumul lui Isus.
21. Dar ei au strigat: „Răstignește-L, răstignește-L!”
22. Pilat le-a zis pentru a treia oară: „Dar ce rău a făcut? Eu n'am găsit nici o vină de moarte în El. Așa că, după ce voi pune să-L bată, Îi voi da drumul.”
23. Dar ei strigau în gura mare, și cereau de zor să fie răstignit. Și strigătele lor și ale preoților celor mai de seamă au biruit.
24. Pilat a hotărît să li se împlinească cererea.
25. Le-a slobozit pe celce fusese aruncat în temniță pentru răscoală și omor, și pe care-l cereau ei; iar pe Isus L-a dat în mîinile lor, ca să-și facă voia cu El.
26. Pe cînd Îl duceau să-L răstignească, au pus mîna pe un anume Simon din Cirena, care se întorcea dela cîmp; și i-au pus crucea în spinare, ca s'o ducă după Isus.
27. În urma lui Isus mergea o mare mulțime de norod și femei, cari se boceau, își băteau pieptul, și se tînguiau după El.
28. Isus S'a întors spre ele, și a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plîngeți pe Mine; ci plîngeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri.
29. Căci iată vor veni zile, cînd se va zice: „Ferice de cele sterpe, ferice de pîntecele cari n'au născut, și de fîțele cari n'au alăptat!”
30. Atunci vor începe să zică munților: „Cădeți peste noi!” Și dealurilor: „Acoperiți-ne!”
31. Căci dacă se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?”
32. Împreună cu El duceau și pe doi făcători de rele, cari trebuiau omorîți împreună cu Isus.
33. Cînd au ajuns la locul, numit „Căpățîna”, L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta și altul la stînga.
34. Isus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgînd la sorți.
35. Norodul stătea acolo și privea. Fruntașii își băteau joc de Isus, și ziceau: „Pe alții i-a mîntuit; să Se mîntuiască pe Sine însuș, dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu.”
36. Ostașii de asemenea își băteau joc de El; se apropiau, Îi dădeau oțet,
37. și-I ziceau: „Dacă ești Tu Împăratul Iudeilor, mîntuiește-Te pe Tine însuși!”
38. Deasupra Lui era scris cu slove grecești, latinești și evreești: „Acesta este Împăratul Iudeilor.”
39. Unul din tîlharii răstignii Îl batjocorea, și zicea: „Nu ești Tu Hristosul? Mîntuiește-Te pe Tine însuși, și mîntuiește-ne și pe noi!”
40. Dar celalt l-a înfruntat, și i-a zis: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești supt aceeaș osîndă?
41. Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar omul acesta n'a făcut nici un rău.”
42. Și a zis lui Isus: „Doamne, adu-Ți aminte de mine, cînd vei veni în Împărăția Ta!”
43. Isus a răspuns: „Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.”
44. Era cam pe la ceasul al șaselea. Și s'a făcut întunec peste toată țara, pînă la ceasul al nouălea.
45. Soarele s'a întunecat, și perdeaua dinlăuntru Templului s'a rupt prin mijloc.
46. Isus a strigat cu glas tare: „Tată, în mîinile Tale Îmi încredințez duhul!” Și cînd a zis aceste vorbe și-a dat duhul.

47. Sutașul, când a văzut ce se întâmplase, a slăvit pe Dumnezeu, și a zis: „Cu adevărat, omul acesta era neprihănit!”
48. Și tot norodul, care venise la priveriștea aceea, când a văzut cele întâmplate, s'a întors, bătându-se în piept.
49. Toți cunoscuții lui Isus și femeile, cari-L însoțiseră din Galilea, stăteau departe, și se uitau la cele ce se petreceau.
50. Era un sfetnic al Soborului, numit Iosif, om bun și evlavios,
51. care nu luase parte la sfatul și hotărârea celorlalți. El era din Arimatea, o cetate a Iudeilor, și aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu.
52. Omul acesta s'a dus la Pilat, și a cerut trupul lui Isus.
53. L-a dat jos de pe cruce, L-a înfășurat într'o pânză de in, și L-a pus într'un mormînt nou, săpat în piatră, în care nu mai fusese pus nimeni.
54. Era ziua Pregătirii, și începea ziua Sabatului.
55. Femeile, cari veniseră cu Isus din Galilea, au însoțit pe Iosif; au văzut mormîntul și felul cum a fost pus trupul lui Isus în el,
56. s'au întors, și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s'au odihnit, după Lege.

24

1. În ziua întâi a săptămîinii, femeile acestea, și altele împreună cu ele, au venit la mormînt dis de dimineață, și au adus miresmele, pe cari le pregătiseră.
2. Au găsit piatra răsturnată de pe mormînt,
3. au intrat înlăuntru, și n'au găsit trupul Domnului Isus.
4. Fiindcă nu știau ce să creadă, iată că li s'au arătat doi bărbați, îmbrăcați în haine strălucitoare.
5. Îngrozite, femeile și-au plecat fețele la pămînt. Dar ei le-au zis: „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?”
6. Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v'a spus pe când era încă în Galilea,
7. când zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mîinile păcătoșilor, să fie răstignit, și a treia zi să învieze.”
8. Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui Isus.
9. La întoarcerea lor dela mormînt, au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece și tuturor celorlalți.
10. Cele ce au spus aceste lucruri apostolilor, erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov, și celelalte, cari erau împreună cu ele.
11. Cuvintele acestea li se păreau apostolilor basme, și nu le credeau.
12. Dar Petru s'a sculat, și a dat fuga la mormînt. S'a plecat, și s'a uitat înlăuntru, dar n'a văzut decît fășiile de pânză, cari stăteau pe pămînt; apoi a plecat acasă, mirat de cele întâmplate.
13. În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaiszeci de stadii de Ierusalim;
14. și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.
15. Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S'a apropiat, și mergea pe drum împreună cu ei.
16. Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.
17. El le-a zis: „Ce vorbe sînt acestea pe cari le schimbați între voi pe drum?” Și ei s'au oprit, uitîndu-se triști.
18. Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, I-a zis: „Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s'a întîmplat în el zilele acestea?” -
19. „Ce?” le-a zis El. - Și ei I-au răspuns: „Ce s'a întîmplat cu Isus din Nazaret, care era un prooroc puternic în fapte și în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.
20. Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osîndit la moarte, și L-au răstignit?”
21. Noi trăgeam nădejde că El este Acela, care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi decînd s'au întîmplat aceste lucruri.

22. Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s'au dus disdedimineață la mormînt,
23. nu l-au găsit trupul, și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri, cari ziceau că El este viu.
24. Unii din cei ce erau cu noi, s'au dus la mormînt, și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut."
25. Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, cînd este vorba să credeți tot ce au spus proorocii!
26. Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?"
27. Și a început dela Moise, și dela toți proorocii, și le-a tîlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.
28. Cînd s'au apropiat de satul la care mergeau, El S'a făcut că vrea să meargă mai departe.
29. Dar ei au stăruit de El, și au zis: „Rămîi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut." Și a intrat să rămînă cu ei.
30. Pe cînd ședea la masă cu ei, a luat pînea; și, după ce a rostit binecuvîntarea, a frînt-o, și le-a dat-o.
31. Atunci li s'au deschis ochii, și l-au cunoscut; dar El S'a făcut nevăzut dinaintea lor.
32. Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi, cînd ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?"
33. S'au sculat chiar în ceasul acela, s'au întors în Ierusalim, și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați la un loc,
34. și zicînd: „A înviat Domnul cu adevărat, și S'a arătat lui Simon."
35. Și au istorisit ce li se întîmplase pe drum, și cum l-au cunoscut la frîngerea pîinii.
36. Pe cînd vorbeau ei astfel, însuș Isus a stătut în mijlocul lor, și le-a zis: „Pace vouă!"
37. Plini de frică și de spaimă, ei credeau că văd un duh.
38. Dar El le-a zis: „Pentru ce sînteți turburați? Și de ce vi se ridică astfel de gînduri în inimă?
39. Uitați-vă la mîinile și picioarele Mele, Eu sînt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n'are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu."
40. (Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mîinile și picioarele Sale.)
41. Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau, și se mirau, El le-a zis: „Aveți aici ceva de mîncare?"
42. l-au dat o bucată de pește fript și un fagur de miere.
43. El le-a luat, și a mîncat înaintea lor.
44. Apoi le-a zis: „Iată ce vă spuneam cînd încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi."
45. Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.
46. Și le-a zis: „Așa este scris, și așa trebuia să pătimească Hristos, și să învieze a treia zi dintre cei morți.
47. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începînd din Ierusalim.
48. Voi sînteți martori ai acestor lucruri.
49. Și iată că voi trimete peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămîneți în cetate pînă veți fi îmbrăcați cu putere de sus."
50. El i-a dus afară pînă spre Betania. Și-a ridicat mîinile, și i-a binecuvîntat.
51. Pe cînd îi binecuvînta, S'a despărțit de ei, și a fost înălțat la cer.
52. După ce l s'au închinat, ei s'au întors în Ierusalim cu o mare bucurie.
53. Și tot timpul stăteau în Templu, și lăudau și binecuvîntau pe Dumnezeu. Amin.